

Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII Nr. 559

Vineri 1 aprilie 1960

8 pagini 25 bani

In pragul ultimului trimestru

Peste cîteva zile pășim în cel de al treilea trimestru, etapă hotărîtoare pentru încheierea cu rezultate bune a anului școlar. Direcțiile principale spre care trebuie să îndreptăm eforturile fiecărui învățător și profesor în această perioadă sînt: asigurarea parcurgerii în întregime a materiei prevăzute în programele de învățămînt și însușirea temeinică de către elevi a cunoștințelor.

Măsurile corespunzătoare pentru atingerea fiecăruia dintre aceste obiective sînt fără îndoială determinate de situația concretă existentă în fiecare școală, în fiecare clasă și la fiecare disciplină. De aceea, pentru precizarea lor este absolut necesar să se procedeze mai întîi la o amănunțită analiză a stadiului în care se află predarea materiei și a nivelului de pregătire al elevilor.

Primul lucru pe care trebuie să-l facă de îndată fiecare învățător sau profesor este acela de a vedea în ce măsură a fost îndeplinit planul calendaristic. În funcție de aceasta se va proceda la planificarea materiei pe trimestrul III, potrivit cu numărul de ore aflat la dispoziție, în așa fel ca să nu fie omisă nici o temă din programă, rezervîndu-se totodată timpul necesar pentru recapitularea finală. Revizuirea planificării este cu atât mai necesară, cu cît în privința îndeplinirii planului se întîlnesc situații diferite. Pe lângă cadre didactice care au întocmit o planificare judicioasă încă de la începutul anului școlar și au ținut în permanență îndeplinirea planului, există și unele care dintr-o planificare defectuoasă sau din diferite alte motive au rămas în urmă cu parcurgerea materiei, cum este cazul profesorilor R. Vilsan, de la Școala medie din Hunedoara, E. Navroțeanu, din orașul Iași, E. Moșag, din comuna Vlădeni, raionul Iași ș.a. Chiar și atunci cînd și-au întocmit o planificare bună, unii învățători sau profesori au rămas în urmă, fiind nevoiți să se oprească mai mult decît era prevăzut sau să revină asupra unor teme la care elevii au întîmpinat greutăți, după cum sînt și cazuri în care aproape s-a terminat cu predarea materiei

prevăzute pentru întregul an școlar, pentru că s-a trecut superficial peste anumite capitole sau teme. Așa este cazul profesoarei de limba rusă Alla Sinjoanu, de la Școala pedagogică din Deva, care a depășit prevederile planului calendaristic cu peste 4 săptămîni.

Oricare ar fi situația, este necesar ca materia ce a mai rămas de parcurs să fie repartizată proporțional cu numărul orelor destinate predării, urmînd ca acolo unde volumul ei este prea mare să se procedeze la o selecționare atentă a problemelor esențiale și la înlăturarea amănunțelilor neesențiale, în așa fel ca elevii să-și poată însuși volumul corespunzător de cunoștințe, fără goluri și fără să fie suprasolicitați la eforturi. Fără îndoială că acolo unde planul a fost simțitor depășit se poate rezerva un număr mai mare de ore pentru recapitularea materiei, urmînd să se insiste mai mult asupra capitolelor peste care s-a trecut prea ușor.

Planificarea materiei și parcurgerea ei integrală nu este însă un scop în sine, aceasta fiind subordonată scopului principal — pregătirea completă și temeinică a elevilor. De aceea, eforturile cadrelor didactice trebuie îndreptate concomitent și spre însușirea de către elevi a întregului volum de cunoștințe prevăzut de programele de învățămînt, precum și spre consolidarea acestor cunoștințe. Rezultatele obținute în primele două trimestre arată că mai există încă un număr mare de elevi cu note mici. Fiecare învățător și profesor a putut să-și dea seama ce lipsuri există în pregătirea elevilor săi, care sînt elevii rămași în urmă la învățătură și în ce direcție trebuie îndreptat sprijinul acordat acestora. Pentru ca elevii să-și însușească bine cunoștințele predate este necesară, în primul rînd, o exigență sporită din partea cadrelor didactice pentru pregătirea lecțiilor, pentru îmbunătățirea conținutului științific-ideologic al acestora și mai multă atenție pentru fixarea și verificarea cu-

(Continuare în pag. 2)

Lenin la adunarea studenților de la Universitatea din Kazan.

La școala în care a învățat Lenin

stradă umbră de plop înalți, care numără multe zeci de ani. În timpul verii sînt înveșmîntați în voioșia dionană a frunzelor, acum însă străjuiesc majestuos în găteala albă a iernii. O clădire lungă de culoare cenușiu deschis. Pe zid, o placă comemorativă:

„Aici a învățat Vladimir Ilici Ulianov-Lenin”.

Pătruns de respect, deschizi ușa și intri în școală. Un portret imens al lui Ilici și cuvintele lui adresate tinerilor. „Învățați și munciiți. Inșușiți-vă cunoștințele, căliți-vă în muncă alături de muncitori și țărani pentru a deveni comuniști!” — iată la ea-i îndeamnă aceste cuvinte pe cei care au avut cinstea și fericirea de a învăța în școala unde și-a petrecut conducătorul anii adolescenței.

Așa începe cunoștința cu Școala nr. 1 „Lenin” din Ulianovsk.

La intrarea în școală fac de strajă elevii de serviciu. Ei salută pe toți cei care intră. Vin mulți oaspeți: din Republica Moldovenească și din Iakuția, din Ucraina și din Ținuturile Baltice, din orașe și din sate, de peste hotare. Numai în anul care a trecut au vizitat școala peste 40.000 de excursioniști și peste 2000 de turiști din străinătate.

Dar, sună clopoțelul.

Deschidem ușa și intrăm într-o clasă. Este clasa a X-a „B”. Valentina Mihailovna Pucikova, secretarul organizației de partid a școlii, predă istoria modernă. Se studiază tema: „Importanța mondială a Revoluției din Octombrie și influența ei asupra mișcării de eliberare națională din toate țările lumii”. Profesoara vorbește despre mișcarea de eliberare națională care a avut loc în China după primul război mondial, despre formarea Partidului Comunist, în frunte cu Mao Tze-dun, despre lupta Indiei pentru independența sa națională. Elevii o completează. Ei sînt grăbiți să arunce o punte pe care să poată ajunge la zilele noastre — să povestească succesele Chinei socialiste, despre prietenia noastră și ajutorul frățesc acordat Indiei, Irakului și Afganistanului.

Valentina Mihailovna își încheie expunerea cu cuvintele lui Lenin: „Sfîrșitul luptei depinde în ultimă instanță, de faptul că Rusia, India, China etc. alcătuiesc imensa majoritate a populației...”

Alături, într-o clasă „B” Ludmila Mihailovna Panfilova ține o lecție de literatură.

Clasa e ca orice clasă. Are trei ferestre, pereții sînt vopsiți într-o culoare albăstruie, bănci și o tablă. Pe unul din pereți este o placă comemorativă.

„Aici a învățat Vladimir Ilici Ulianov-Lenin

în clasa a III-a în anul 1881-1882”.

Asemenea plăci comemorative se află și în alte clase în care a învățat Vladimir Ilici — dintr-o II și pînă într-o VIII-a.

Nu mai clasa I începuse, căci pe atunci școala se ținea în altă clădire.

Elevii dintr-o VII-a au terminat de studiat opera lui M. Gorki și acum au o lecție de sinteză. Se vorbește despre copilăria și tinerețea lui Gorki. Copiii și învățătorul povestesc limpede și simplu despre întîlnirile lui Gorki cu Lenin, despre dragostea pe care Vladimir Ilici i-o purta lui Gorki, despre felul cum se îngrijea de el, cum îl îndruma.

Nici unul din învățătorii Școlii nr. 1 din Ulianovsk nu pierde nici un prilej de a povesti elevilor despre Lenin, de a le aminti cuvintele lui.

Iată o lecție de chimie în clasa a X-a „A”. Tema: „Prelucrarea petrolului”. Se analizează cifrele planului de 7 ani, care dau la iveală grandioasele perspective ale chimiei...

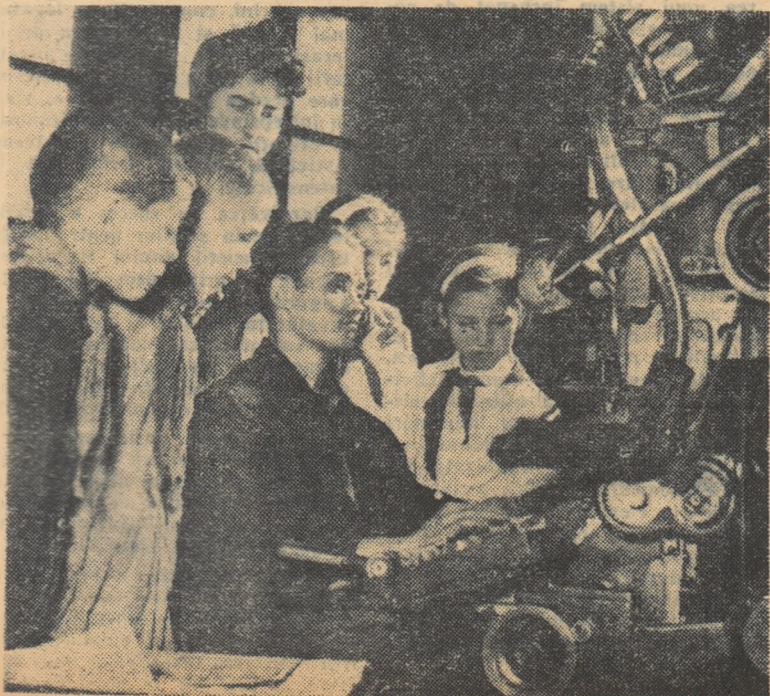
S-a realizat previziunea științifică a lui D. I. Mendeleev despre viitorul măreț al chimiei petrolului — spune profesoara D. V. Egorova. Aceasta confirmă o dată mai mult minunatele cuvinte ale lui Vladimir Ilici despre rolul previziunii științifice: prorocirea religioasă este un basm, prorocirea științifică este un fapt. Profesoara povestește în cuvinte vii despre credința lui Lenin în forța științei, despre năzuința lui de a o pune în slujba construirii socialismului.

La toate obiectele, învățătorii caută să facă în așa fel încît cuvintele lui Lenin, ideile lui, chipul lui să pătrundă nu numai în conștiința elevilor lor, dar și să ajungă pînă în adîncul inimilor lor tinere. Poate că „să ajungă” nu este cuvîntul cel mai potrivit: să se încălzească de omnia lui Lenin, să se aprindă de flacăra mărețată a dragostei față de popor, față de Partidul Comunist, față de patrie, de năzuința curată de a face viața așa cum a dorit-o Lenin.

O LECȚIE DE NEUIT

O dimineață geroasă și senină. La intrarea școlii stau așezați în rînd elevii din clasa a III-a. Se duc ca o lecție, dar nu în clasă, ca de obicei, ci în casa muzeu „V. I. Lenin”, unde se va ține astăzi o lecție explicativă. Drumul lor este drumul pe care-l străbatea grăbit în fiecare zi liceanul Volodea Ulianov.

(Continuare în pag. 2)

În timpul vacanței numeroase școli din Capitală și din provincie au organizat excursii și vizite în întreprinderi. În clișeu: elevi de la Școala de ani nr. 74 din raionul T. Vladimirescu în vizită la Casa „Școlii”.

La școala în care a învățat Lenin

(Urmare din pag. 1)

Leția începe prin vizitarea casei. O conduce colaboratoarea muzeului - Liia Nikolaevna Șugaeva.

Salonul, sufrageria, biroul lui Iliia Nikolaevici, odăita Mariei Alexandrovna, a dădacei, a lui Alexandr și, în sfârșit, a lui Volodea Ulianov. Fiecare cameră își are povestea sa. În fața copiilor apare chipul unui băiat viu, neastâmpărat - așa cum sint și ei. Dar cit de bine învăța, ce dragă îi era munca! Cit de multe știa și învăța, cu cit spirit de răspundere își îndeplinea obligațiile! Și cum își iubea părinții, cită grijă avea de cei mai mici.

- Priviți, acesta este vestibulul de lângă biroul lui Iliia Nikolaevici. Aici, în fiecare zi, când se întorcea de la școală, dădea fuga Volodea să-i dea raportul totului său...

- La latină „5”, la algebră „5” - termină copiii în cor.

Cel mai mult se opresc în camera lui Vladimir Ilici. Aici totul este interesant - masa lui, polița cu cărți, harta geografică, diplomele de onoare, tablourile, medaliile de aur.

Vizitarea casei s-a terminat. Copiii se îndreaptă spre o mică sală care se află la muzeu.

Maria Alekseevna Sokolova reintră în drepturile sale de învățător. Începe citirea, analiza și povestirea articolului „Anii copilăriei” și „Anii de școală ai lui Ilici”. Și apoi o convorbire despre cele ce au văzut și au citit.

CEASA LUI, BANCA LUI

Există în școală o clasă în care nu se ține lecții. Aici o învățat Lenin când era în clasa a VII-a. Și aici totul se păstrează așa cum era pe vremea lui. Același bănci, aceeași catedră și aceeași tablă.

În rîndul de lângă catedră, pe ultima bancă este o plăcuță: „Aici a stat Vladimir Ulianov, elev în clasa a VII-a”.

În dreptul ferestrei - un vâlmășag de ramuri înzăpezite, iar mai departe se vede Volga. Pe pereți tablouri, diplome de onoare, diploma de maturitate, o caracterizare făcută lui Lenin de consiliul profesoral la terminarea liceului. În dosul unui geam, manualele pe care a învățat el.

În fiecare an, în primele zile de școală, începătorii fac o vizită în această clasă. Aici încep ei cunoștința cu școala. Aici își țin grupele și detasamentele de pionieri adunările lor închinat lui Lenin. Aici se face primirea noilor pionieri.

Astăzi s-a întrunit în clasa-muzeu promoția din octombrie din clasa a II-a „A”. Conducătoarea lor, pionieră Liza Duvalova, le vorbește despre anii de școală ai lui Lenin.

Dar copiii nu vor numai să asculte. Fiecare arde de nerăbdare să povestească și el ceea ce știe. O lecție despre Lenin s-a ținut în ziua aceea și pionierilor dintr-o VII-a „A”. Tema a fost „Anii de liceu ai lui Lenin”. Pregătindu-se pentru adunare, copiii au studiat cărțile „Adolescența lui Lenin” și „Anii de tinerețe ai lui V. I. Lenin”. Au mai vizitat o dată casa-muzeu, au luat cunoștință de amintirile contemporanilor, păstrate acolo, în legătură cu tinerețea marelui conducător.

- Să mergem în sala de festivități - propune cineva.

Sala de festivități. Pereți vopsiți sobru în albăstriu, la ferestre, perdele de mătase albă. Portretul lui Lenin și o placă comemorativă:

„Aici în sala de festivități a dat examenul de maturitate Vladimir Ulianov”.

Pionierii stau tăcuți. La ce se gîndesc ei? Poate în mîntea lor văd, în fața acestei mese lungi acoperite cu postav și situată pe o mică tribună, un tinăr care răspunde cu precizie și fără nici o șovăială la toate întrebările examinerilor? Sau poate își amintesc ziua de 8 mai 1887, cînd Vladimir Ulianov dădea examen la matematică, iar la Petersburg, călăii țarului îl executau pe Alexandr Ulianov?

Din sala de festivități, printr-un mic vestibul se intră în clasa-muzeu. Aici se duc elevii dintr-o șapte. Ne-am oprit în fața tabloului picturii Belousov: mama zdrobită de durere și alături de ea, Lenin adolescent.

Alla Egorova recită versuri despre mama lui Lenin.

...Copiii ascultă ținîndu-și respirația. Ce privire încreștată are băiețanul cu moțul zbrîlit, lar alături de el, uite acolo, băiatul cu ochi mari întunecați a încremenit în poziție de „drepti”. El stă în fața acestui tablou ca sentinela de la Mausoleul lui Lenin - și ce sentimente înălțătoare se citesc pe fața lui încă de copil.

În școală nu există acum nici o grupă, nici un detașament de pionieri în care să nu se pregătească și să nu se țină adunări închinat lui Lenin. Iar pionierii din clasa a VI-a s-au întîlnit zilele acestea cu bătrînul comunist N. M. Astahov, care l-a văzut și l-a ascultat pe Lenin. El a povestit copiilor multe lucruri interesante și instructive.

AȘA A PORUNCIT LENIN

Stăm de vorbă cu un grup de comsomoliști.

- Faptul că în școala noastră a învățat Lenin - spune Zina Savitkaia, secretarul organizației comsomoliste - face ca nouă, tuturor, să ne revină o deosebită răspundere. Noi nu uităm niciodată acest lucru.

De altfel, cititorul nu trebuie să-și închipuie că copiii din această școală sînt niște copii neobișnuiți. Nu, ei sînt cit se poate de obișnuiți: le place și să facă șotii, și să glumească, și să ridă, și să alerge. Merg cu plăcere la patinoaj și la cinematograful, se pasionează pentru sport, cîntă, se întîmplă și să se lase pe tînjeală, ba chiar să ia și cite un 2. E drept că asta se întîmplă foarte rar: aproape toți elevii învăța bine. Dar, ceea ce e principalul este marea lor perseverență, sentimentul datoriei, conștiința răspunderii pentru colectivul lor, pentru onoarea școlii care poartă numele lui Lenin.

Ei nu rămîn niciodată indiferenți dacă un tovarăș nu se poartă așa cum se cuvine. În clasa a VI-a „D” s-a petrecut chiar o întîmplare nostimă. O dată, intrînd la oră, învățătoarea a văzut la tablă pe unul dintre elevi. El pedepsise clasa. În numele tuturor, șeful cla-

sei o rugă: „Să nu-l trimiteți la loc, noi l-am pedepsit”. Băiatul se ținea de pozne. Tovarășii l-au prevenit nu o dată, dar el nu s-a îndreptat. Atunci au hotărît să-l pedepsească. Și atît de mare a fost forța indignării colectivului, încît ștîngarul n-a avut curajul să nu asculte. Stătea supus la tablă, așa cum hotărîse colectivul.

Exigența principală și totodată grijă tovarășească, ajutor, atenție plină de căldură. Copiii ajută întotdeauna pe cel care are vreo durere, vreun neaz. Mama lui Felix Budiman, elev în clasa a X-a „B”, este grav bolnavă. Prietenii comsomoliști îi ajută la gospodărie, îi taie lemne.

Nu de mult toți elevii din clasele mari erau foarte frămîntați. Ii frămînta problema cine este într-adevăr un om cult.

Totul a pornit de la disputa „Cine trebuie considerat om cult?”. Pentru pregătirea acestei dispute au citit și recitat cuvîntarea rostită de Lenin la Congresul al III-lea al Comsomolului, beletristică, articole din „Komsomolskaia Pravda”. Referatul l-a ținut Alla Krupinova dintr-o X-a „A”. Lista doritorilor să ia cuvîntul nu se mai termina. Discuțiile au fost aprinse.

După terminarea adunării toți au dorit să mai discute o dată, aceeași temă, în clasele lor. În clasa a IX-a „B” s-a discutat mai ales despre prietenie, despre atitudine față de tovarăși. Intr-o X-a „A” a avut loc o adunare a comsomoliștilor, despre stilul în muncă al lui Lenin în tinerețe. Ei au hotărît să elaboreze planul fiecare „regulă” care să-l ajute să-și elimine lipsurile, să-și călească voința, să-și formeze un caracter puternic.

Ei au criticat direct și cu curaj comportarea greșită a unor tovarăși de-ai lor și au hotărît pe loc ce trebuie să facă fiecare. Vova Garkov să fie mai atent față de tovarăși, să aibă o atitudine mai modestă. Tamara Klenova să se poarte cu mai multă dragoste și grijă față de familia sa (uneori ea vorbește pe un ton prea tăios cu sora ei). Pentru fiecare s-a găsit ceva de spus. Iar pentru toți, fără excepție, s-a hotărît ca o „regulă” generală: să fie în toate și întotdeauna cinștiți și principiali.

În prezent comsomoliștii pregătesc pentru adunarea lor generală pe școală tema: „Cum îndeplinim noi poruncile lui Lenin”. În fiecare grupă de comsomol se discută în prealabil această problemă și se ține o conferință în legătură cu cuvîntarea rostită de Lenin la Congresul al III-lea al Comsomolului.

- Noi toți am citit de multe ori această cuvîntare - spune Inna Krupinova. Dar, cu cit ne facem mai mari, cu cit cunoaștem mai bine viața, cu atît cuvintele lui Lenin capătă pentru noi un sens mai adînc.

ÎNVĂȚĂTORII LOR

În acea seară, în cea mai mare sală de clasă, în bănci nu stăteau elevii, ci învățătorii. Pe catedră se afla o învățătoare în vîrstă, în rochie neagră simplă cu guleră alb, avînd o vagă asemănare cu Nadejda Konstantinovna Krupskaja. Este bătrîna comunistă, învățătoarea pensionară Olga Valerianovna Stejenskaia, care ține lecția „Stilul leninist în muncă”. Ea vorbește cu căldură, atrăgător. Deosebit de amănunțit se oprește Olga Valerianovna asupra măiestriei propagandei de partid pe care Ilici o posedă la perfecție. Căci doar orice învățător, indiferent de obiectul pe care l-ar preda, este și el un propagandist al ideilor leninismului.

Acestei teme i-a fost consacrată una din lecțiile seminarului de educație comunistă, care funcționează de patru ani în școală.

Creșterea nivelului ideologic al învățătorilor, studiul permanent al teoriei marxist-leniniste reprezintă una din principalele condiții care permit învățătorilor de la Școala nr. 1 din Ulianovsk să învețe pe elevii lor să construiască viața așa cum a dorit-o Lenin. În această muncă ei sînt îndrumați și ajutați de organizația de partid a școlii. Aproape jumătate din colectivul pedagogic sînt comuniști: 22 din 47; 5 sînt comsomoliști.

Comuniștii imprimă tonul și stilul în întreaga activitate, ei introduc spiritul partinic, un înalt entuziasm în muncă și o rîvnă creatoare care se simte aici în toate acțiunile.

Nu există nimeni în școală - de la elevii din clasa întâia pînă la absolvenții, de la părinți pînă la profesori - care să nu vadă o profundă respect față de director - Vladislav Vasilevici Znamenski, învățător emerit al școlii din R.S.F.S.R. El este apreciat pentru devotamentul său, pentru munca sa neprecupețită, pentru modestia și tactul său, pentru priceperea de a munci cu oamenii.

Umăr la umăr cu el muncesc adjuncții lui; directorii de studii: Vasili Ivanovici Stepanov și Lidia Ivanovna Katorghina.

Dacă veți întreba cine sînt cei mai buni învățători și educatori, vi se va răspunde că cei mai buni sînt comuniștii: E. I. Nikitina, V. M. Pucikova, L. M. Panfilova, S. G. Peruhina, M. G. Kamenskaia, M. N. Morozov.

Gîndirea creatoare, căutările pedagogice și munca perseverentă, minuțioasă, plină de abnegație - acestea sînt trăsăturile care caracterizează chipul acestui colectiv.

Și încă un lucru - ei iubesc copiii. Impresionează tonul deosebit folosit în relațiile dintre învățători și elevii lor: o extremă simplitate, o mare sinceritate, o permanentă grijă plină de căldură, respect și exigență.

La Congresul al XII-lea al Comsomolului Hrușciov a spus: „...Trebuie să-l studiem pe Lenin și să aplicăm în viață uriașa lui moștenire teoretică, să fim propagandiști convinși ai ideilor leniniste, să construim viața așa cum ne-a învățat Lenin, să educăm tineretul în așa fel, încît orice tinăr sovietic să tindă să-și însușească trăsăturile de caracter pe care le-a avut Lenin”.

Tocmai spre acest lucru tind învățătorii Școlii nr. 1, care poartă numele lui V. I. Lenin.

O. CELPANOVA
corespondent special.

Orașul Ulianovsk

(Traducere din „Ucitelskaia Gazeta” din 12.III.1960).

Școala de muzică din Tulcea. Moment în pregătirea viitorilor interpreți.

VIAȚA SINDICALĂ ÎN ȘCOLI

Din preocupările unei grupe sindicale

Adunarea generală pentru alegeri sindicale ținută la Școala elementară de 7 ani cu limba de predare maghiară din comuna Firtănaș, raionul Cristurul Secuiesc, Regiunea Autonomă Maghiară, a cerut grupele sindicale o mai mare preocupare pentru sprijinirea cadrelor didactice în activitatea lor profesională.

Atenția principală a activității noastre este acum îndreptată spre organizarea unei propagande profesionale strîns legată de rezolvarea unor probleme care se ridică în această etapă a anului școlar în școala noastră. Ne-am propus, de pildă, să studiem experiența unor cadre didactice în pregătirea și desfășurarea lecțiilor, să valorificăm experiența din anii trecuți în organizarea recapitulării materiei și desfășurării examenelor, să analizăm posibilitățile organizării practicii de vară a elevilor etc. Planul de muncă al grupele sindicale prevede în acest scop inițierea unor consfătuiri de producție, lecții deschise, comunicări pedagogice ș.a.

Deși a trecut puțină vreme de la alegeri, planul de muncă a și început să prindă viață. La începutul lunii martie, de pildă, am analizat, în cadrul unei consfătuiri de producție, activitatea profesională și extrașcolară a tovarășei Szász Ilona, profesoară de limba maghiară. Această ședință de analiză a fost precedată de o minuțioasă muncă de pregătire. Mai multe cadre di-

didactice au participat la unele ore ținute de tov. Szász și au studiat rezultatele obținute de ea în activitatea educativă și extrașcolară. În consfătuire au fost relevate metodele bune folosite de tovarășa I. Szász în predare. Consfătuirea a prilejuit și un interesant schimb de opinii în ce privește alcătuirea planurilor de lecții, folosirea materialului didactic, controlul coalelor elevilor etc. Schimbul de experiență realizat prin consfătuirea de producție se oglindește acum în munca fiecărui învățător și profesor.

Grupa sindicală este preocupată și de îmbunătățirea activității culturale-educative pe care o va desfășura în sprijinul cadrelor didactice, cit și de ridicarea nivelului muncii culturale pe care membrii sindicatului o duc în rîndurile tărîmii muncitoare. Astfel, grupa sindicală va asigura, prin responsabilul cultural, materialul bibliografic de care au nevoie cadrele didactice înscrise la cursurile de învățămînt ideologic. Am prevăzut, de asemenea, organizarea vizitării unor întreprinderi industriale, G.A.S. și G.A.C., precum și organizarea unor excursii.

Pentru sprijinirea muncii culturale care se duce prin căminul cultural am inițiat pregătirea cu cadrele didactice a unei piese de teatru de Mikszath Kálmán, mobilizînd totodată cadrele didactice la diferite acțiuni culturale cum or fi conferințele, cercurile de citit etc.

INCZEFI ANDRAS

In pragul ultimului trimestru

(Urmare din pag. 1)

moștințelor. Paralel cu aceasta se impune acordarea unui sprijin mai substanțial elevilor rămași în urmă, în vederea lichidării gurilor în cunoștințele lor și a aducerii acestora la nivelul clasei respective, prin organizarea de consultații, a orelor de meditații și a altor forme de ajutorare.

Recapitularea materiei în cadrul a cîtorva teme esențiale, care să formeze elevilor o privire de ansamblu asupra materiei la fiecare disciplină și să ducă la consolidarea unui sistem încheiat de cunoștințe, este deosebit de necesară în ultima parte a trimestrului, dar pentru ca ea să dea roadele cele mai bune trebuie să fie pregătită încă de la începutul trimestrului.

O dată cu aceasta, acum se impune mai mult ca oricînd o strînsă legătură între teorie și practică, pentru ca elevii să vadă în ansamblu caracterul practic, aplicativ al fiecărei discipline. Intrucît și timpul o permite, în special cu prilejul lecțiilor de recapitulare, trebuie să se acorde mai multă atenție excursiilor, vizitelor în producție, aplicațiilor practice. De asemenea, trebuie pregătite din vreme activitățile practice social-utile ale elevilor, așa cum s-au dat îndrumări de către Ministerul Învățămîntului și Culturii. Trebuie organizată, deosebi, imediat practica social-productivă a elevilor din clasele IX-X, din localitățile cu mai multe școli ai căror elevi nu pot fi cuprinși într-o singură serie în întreprinderile existente, practica în producție în acest caz putînd fi organizată în două etape: 6-19 aprilie și 13-25 iunie.

Pe lângă cele arătate mai sus, ultima etapă a anului școlar ridică în fața cadrelor didactice numeroa-

se alte probleme care nu pot fi trecute cu vederea. În această etapă este necesar, mai mult ca oricînd, să se asigure frecvența și regularitatea a cursurilor de către toți elevii, întărîndu-se în acest scop legătura școlii cu familia și colaborarea cu organizația de tineret.

Nu mai puțin importantă este acum problema pregătirii elevilor pentru trecerea la alt ciclu de învățămînt, ca și cea a orientării profesionale a viitorilor absolvenți. Multe școli și cadre didactice au inițiat chiar mai din vreme acțiuni în vederea rezolvării unor asemenea sarcini, cum ar fi: o legătură mai strînsă și organizarea de interese în lecții între învățătorii de la clasa a IV-a și profesorii care predau la clasa a V-a, vizite în întreprinderi și școli profesionale și discuții cu viitorii absolvenți. Astfel de acțiuni trebuie să fie intensificate.

Rezolvarea cu succes a sarcinilor ce revin școlilor pentru pregătirea încheierii anului școlar presupune o grijă deosebită pentru asigurarea unor condiții bune de învățatură elevilor și pentru evitarea supraîncărcării lor, ca și pentru organizarea unor acțiuni cu un bogat caracter educativ cu sprijinul părinților și al organizațiilor U.T.M.

De asemenea, este necesară o mai temeinică muncă de îndrumare și control din partea directorilor de școli și a organelor de învățămînt, o preocupare continuă pentru a nu scăpa din vedere esențialul.

Mobilizînd toate forțele pentru ridicarea la un nivel superior a întregii activități în trimestrul al treilea, concentrîndu-și eforturile pentru realizarea obiectivelor mari care stau în fața lor în această etapă, cadrele didactice își vor vedea strădaniile încununat de succes.

Al IV-lea Festival republican al școlilor de artă

Activitatea desfășurată an de an de către profesorii școlilor de artă se asemănă cu căutările pline de răbdare ale geologilor care urmăresc găsirea filonelor bogate în metale și pietre prețioase. Străbătând saiele și orașele patriei, profesorii școlilor de artă caută vina cea mai bogată a filonului artistic, talentele cele mai remarcabile din rîndul copiilor, talente care stimulate și îndrumate vor duce mai departe tradițiile poporului nostru, vestit prin bogăția artei sale. Profesorii școlilor de artă îmbină însă în activitatea lor munca căutătorului de pietre prețioase cu aceea a șlefuitorului de diamante, a cărui măiestrie dă întreaga strălucire și măreție noului talent descoperit.

Timp de o săptămână am avut prilejul să ascultăm incantații interpretarea elevilor din școlile de muzică, participanți la cel de al IV-lea Festival al școlilor de artă, să privim evoluția plină de grație a dansatorilor, lucrările inspirate ale viitorilor artiști plastici. Tradiția recentă a acestor festivaluri sugerează o realitate nouă din viața patriei noastre socialiste. Cele mai vechi școli de artă din țara noastră, create datorită griji și dragostei partidului și guvernului pentru creșterea și educarea tinerelor talente artistice din rîndul poporului, au împlinit recent 10 ani de activitate. Cele mai multe însă, școlile elementare de artă create în cele mai îndepărtate regiuni ale țării la Reghin, la Caransebeș, la Tg. Jiu, la Roman, la Baia Mare, la Tulcea, au intrat de abia în cel de al II-lea sau al III-lea an de activitate.

Bilanțul acestei activități este rodnic, prefigurind viitoare mari succese artistice ale patriei noastre. Profesorii școlilor de artă au privit și audiat cu răbdare zeci de mii de copii, au ales pe cei mai talentați și îi îndrumă pe drumul măiestriei artistice.

Cît de minunată, de simplă, de firească pare astăzi această cale... Să ne gândim o clipă doar la drumul anevoios, plin de sacrificii și privațiuni pe care au trebuit să-l străbată, pentru a se afirma, cîteva din marile genii artistice ale poporului nostru — Nicolae Grigorescu, Ion Andreescu, Ciprian Porumbescu. Cîte asemenea genii artistice, cîți tineri care ar fi putut deveni la rîndul lor pictori de talia lui Grigorescu, muzicieni de talia lui Enescu nu s-au pierdut, necunoscuți, undeva într-un fund de țară înconjurați de nepăsarea condamnată a guvernanților burghezo-moșierești?

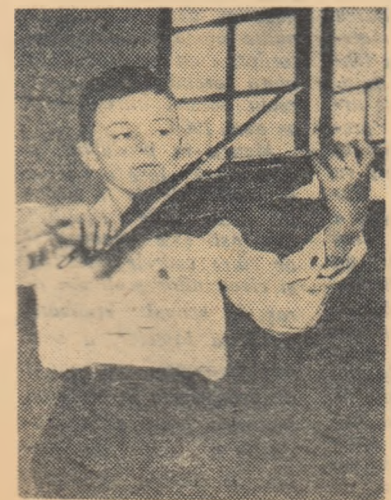
Asemenea talente nu se mai pierd astăzi. Formarea lor ca artiști și ca oameni este incredințată unor muzicieni de prestigiu, unor pictori cunoscuți, unor pedagogi experimentați. Tînărul care intră într-o școală de artă se bucură nu numai de toate posibilitățile pentru a-și dezvolta talentul artistic, ci și pentru a dobîndi o bogată și temeinică cultură generală, în așa fel, încît să-și poată pune întregul talent, toată forța creatoare, în slujba patriei și poporului din rîndul căruia s-a ridicat și ale cărei tradiții artistice trebuie să le dezvolte și să le dea mai multă strălucire.

„Să creștem artiști constructori ai socialismului, devotați patriei și poporului!” Deviza aceasta care inscrie felul înalt al activității școlilor de artă, deviză pe care caută s-o aplice neconținut în viața fiecarei școli, se înfățișează ca o realitate puternică în cadrul celui de al IV-lea festival republican al școlilor și institutelor de artă.

Spre culmile măiestriei muzicale

Ascultîndu-i pe cîțiva dintre micii interpreți ai lucrărilor muzicale care s-au prezentat la recitalul din cadrul celui de al IV-lea Festival al școlilor de artă, am avut un sentiment de adîncă mulțumire. Am văzut că în țara noastră există nenumărați copii minunați, dotați excepțional, și al căror talent se dezvoltă sub grija și îndrumarea atentă a muzicienilor pedagogi. Să încep prezentarea acestora cu o veche cunoștință a publicului nostru artistic. Sorina Ioan, din clasa a VII-a a Școlii de muzică din Iași, s-a afirmat de cîțiva ani ca un talent excepțional, interpretînd numeroase lucrări simfonice ca de pildă, Concertul în si bemol de Beethoven, a-companiată fiind de Filarmonica de Stat „Moldova” din Iași. În cadrul festivalului ea a cîntat piesa „Carnavalul vienez” de Schumann.

O „solistă” care n-a împlinit încă 12 ani este violonista Angela Gavrilă, elevă a Școlii de muzică din Timișoara care a cîntat, a-companiată de Filarmonica „Banatul”, Concertul nr. 22 de Viotti și Concertul în re minor de Tartini.

Nelu Georgescu, elev la Școala de muzică din Tirgoviște, interpretînd „Concertino” de C. Botez.

De la cinci ani învață vioara Laurențiu Dincă, de la Școala de 7 ani de muzică din Craiova. De curînd, micul muzician a împlinit 6 ani; deci nu este încă nici în prima clasă elementară. Învață la școală doar teoria muzicală și instrumentul. Într-un an și ceva acest copil, excepțional dotat pentru muzică, a făcut asemenea progrese, încît, de curînd, a interpretat a-companiat de Filarmonica din Craiova, Concertul în la minor de Vivădi.

Vreau să mai amintesc aici de pianistul Horia Rațiu din clasa a II-a a Școlii de artă din Cluj. Profesorii acestei școli l-au descoperit abia anul trecut la Turda. Deși avea puține noțiuni muzicale, băiatul începuse să cînte la pian după ureche și să improvizeze diferite compoziții proprii. Astăzi, în cadrul concursului, el a prezentat, printre altele, lucrarea „Ciobănașul” compusă de el în timpul orelor de studiu.

Spre deosebire de trecut, acum pedagogii veghează cu grija la dezvoltarea tinerelor talente pe linia specificului de vîrstă și de înțelegere a acestora, îl lasă să-și trăiască copilăria, fără a-i maturiza înainte de vreme. Copiii aceștia se dezvoltă firesc, ca artiști și ca oameni și sîntem siguri că se vor realiza pe deplin în viață.

— Auzi tată, strungurile de la voi din uzină parcă ar cînta! — i-a spus într-o zi micul Nelu Georgescu, tatălui său, muncitor la uzinele „Gh. Gheorghiu-Dej” din Tirgoviște. De aceste cuvinte și-a amintit mai tîrziu tatăl copilului, atunci cînd în uzină a venit un profesor de la Școala de artă din localitate. Adus la școală și supus unor probe Nelu Georgescu s-a dovedit posesorul „auzului absolut”, care definește superlativul în materie de ureche muzicală. Acum este în anul I la vioară; studiază deci nici măcar de un an. Dar cînd îl auzi interpretînd Concertino de Constantin Botez, cu care micul violonist s-a prezentat la concurs, îți dai seama că te ații în fața unui minunat talent artistic.

TRAIAN STANCIU, elev la Școala de arte plastice din Iași: Șantier (Bicaz).

Viitorii pictori și sculptori

De mai mult timp muncitorii marilor noastre întreprinderi, țării colectiviste s-au deprins să primească în mijlocul lor vizita artiștilor plastici veniți să prindă pe pînză sau în desen, să transpună în lut sau în marmură un moment din minunata realitate socialistă care transformă viața țării noastre, chipul unui fruntaș în muncă, al unui inovator vestit. Grupul de vizitatori, adolescenți și copii, înarmați de asemenea cu sevalele și blocuri de desen, căr-bune și culori, le-au stîrnit însă muncitorilor dintru început oarecare mirare. Apoi, cînd au văzut talentul cu care acești copii izbutesc să surprindă plastic momentele de viață, i-au înconjurat cu și mai multă căldură și entuziasm. Astfel, s-a stabilit legătura trainică între elevii școlilor și secțiilor de plastică și muncitorii din fabrici, din uzine, de pe ogoare, legătura al cărei rod artistic bogat se oglin-dește în lucrările valoroase expuse la expoziția de plastică a celui de al IV-lea Festival republican al școlilor de artă.

Desenele și tablourile prezentate ne aduc aspecte variate din viața muncitorilor din diferitele regiuni ale țării. Elisabeta Casacico din Tirgoviște ne înfățișează un moment din munca petrolștilor. Alexandru Beltescu din clasa a VII-a a Școlii

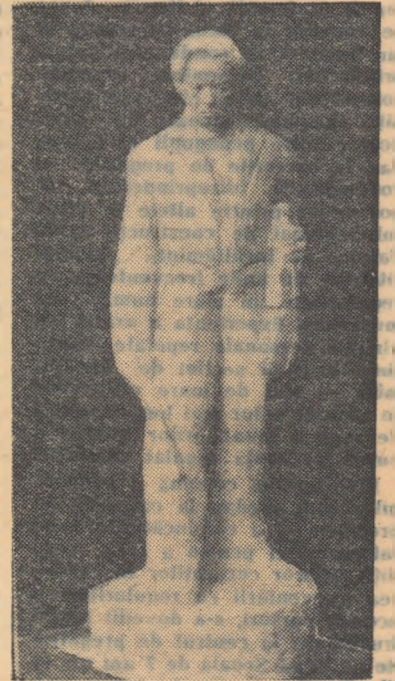
de artă din Galați și-a închinat desenul său muncii de pe șantierul naval, Nicolae Georgescu din clasa a VII-a a Școlii din Tulcea înfățișează activitatea pescarilor din Delta, Maria Manolache din clasa a X-a a Școlii de artă plastică din Iași își intitulează lucrarea sa „Electricitate”, iar Ioan Stanciu din clasa a XI-a a aceleiași școli înfățișează într-o acuarelă, plină de transparență și compusă cu deosebită măiestrie, un aspect al șantierului hidrocentralei de la Bicaz.

Pe retina sensibilă, de viitori artiști, a elevilor din școlile de artă plastică s-au înregistrat și alte momente ale vieții cotidiene, pe care tinerii au căutat să le prelucereze artistic în diferite tablouri. Micul Ioan Georgescu din clasa a V-a a Școlii de artă din Giurgiu își intitulează desenul, executat cu mult talent și deosebit simț al mișcării, „Se renovează școala”; Florin Macavei, tot din clasa a V-a a Școlii de artă din Tulcea, înfățișează cu mult umor pe eroul schișei „Vizita” a lui I. L. Caragiale, Adrian Ancino, elev al Școlii de artă din Focșani, a executat în plastilină, o scenă din „Povestea ridicării”.

Mijloacele artistice de expresie ale viitorilor pictori și sculptori se dovedesc de pe acum bogate și scot în evidență grija profesorilor

fiecărei școli de a dezvolta personalitatea și trăsăturile caracteristice ale talentului acestor copii. Alături de desene colorate care reprezintă, bineînțeles, prima treaptă în deprinderea artei plastice și ocupă deci spațiul cel mai larg în cadrul expoziției, întîlnim și remarcabile lucrări în ulei, cum sînt de pildă picturile „La betonieră” de Alexandru Bălan din clasa a IX-a a Școlii de artă plastică din București și portretele de muncitori executate de Mihai Trifan din clasa a VII-a a Școlii de artă din Craiova, mozaicul „Spre țîrg”, lucrat cu măiestrie de Marin State din clasa a VIII-a a școlii de artă plastică din București și portretul lui George Enescu, executat de Constantin Cremenovski din clasa a IX-a a Școlii de artă plastică din Iași.

Expoziția lucrărilor plastice ale elevilor școlilor de artă vădește, în același timp, preocuparea profesorilor din aceste școli pentru dezvoltarea tradițiilor plastice populare, prin îndrumarea tinerilor către executarea unor broderii și imprimeuri cu motive folclorice, covoare și scoarțe specifice creației diferitelor regiuni, lucrări de ceramică fină etc.

C. CREMENOVSCHI, elev în clasa a IX-a: Enescu (sculptură).

GRAȚIA DANSULUI

În luminile rampei apar, grațioase, siluetele balerinilor care interpretează cunoscutul vals al baleului „Fintina din Baccisarai”. Toate mișcă-rile acestor doi tineri de 16—17 ani, elevi ai Școlii de coregrafie din Cluj, vădesc măiestrie cultivată printr-un studiu intens și care duce către cea minunată pliere aeriană care atestă înalta măiestrie a soliștilor de balet. Mi se pare că scena cîștigă deodată în amploare, decorurile devin somptuoase și că

tinerii de pe scenă evoluează într-un spectacol al Teatrului de Operă și Balet. „Fintina din Baccisarai”, „Romeo și Julieta”, „Harap alb”, „Lacul lebedelor”. Vă pare această anticipare prea îndrăznească? Socol că nu. Numeroși absolvenți ai școlilor de balet din București și Cluj au urcat cu reperațiune treptele măiestriei artistice, devenind artiști cunoscuți în țară și peste hotare.

„Printre absolvenții noștri — ne spune toa-

răsa Ester Magyar-Gonda, directoarea Școlii de coregrafie din București se numără Alexa Dumitracu, laureată a Festivalurilor Tineretului de la Moscova și Viena, prim-solistă a Teatrului de Operă și Balet. Iuliana Iliescu și Martha Herczeg-Horvath, de asemenea prim-soliști ai Teatrului de Operă și Balet.”

„Și școala noastră a format asemenea soliști talentați, ne arată tov. Octavian Stroia, director al Școlii coregrafice din Cluj. Menționez numai cîțiva dintre ei: prim-soliștii Operei maghiare

din Cluj — Maria Lucaș, Andri Szanto, Margareta Sipos, soliștii Operei române din Cluj Ioan Farcaș, Emilia Barbeș, Eva Macsai, Francisc Zsigmond. Ceea ce ne bucură însă mai mult e faptul că, în totalitatea lor, absolvenții noștri sînt foarte apreciați și solicitați de teatrele de operă și marile ansambluri folclorice.”

Grija și dragostea cu care sînt înconjurați acești tineri, pregătirea temeinică de care se bucură și în care sînt angajați cei mai renumiți maiștri de balet ai țării, deschide încredințarea ei oalea afirmării pe tărîmul artei pe care a îndrăgit-o.

Săreri competente despre Festival

COSTACHE ANTONIU, artist al poporului din R.P.R., președintele juriului celui de al IV-lea Festival al școlilor și institutelor de artă: Inițiate de forurile culturale ale patriei noastre socialiste, aceste festivaluri — devenite tradiționale — au ca scop stimularea celor mai valoroase elemente pe calea atît de frumoasă dar și de dificilă a artei. Prezentul festival s-a dovedit mai bogat și mai variat decît cele precedente. Bogat și variat atît prin participarea a sute de tineri artiști veniți din toate colțurile țării, cit și prin varietatea manifestărilor desfășurate.

Prof. PETRE DUMITRESCU, rectorul Institutului de arte plastice „Nicolae Grigorescu”: Pregătirea viitorilor artiști, conștienți de rolul social al artei, patrioți înfăcărati, este asigurată prin îmbinarea latinei practice cu o temeinică pregătire teoretică și ideologică, prin lărgirea cadrului de participare efectivă la viața socială, prin legătura mai bogată cu viața artistică în general.

Lucrările plastice prezentate în cadrul expoziției celui de al IV-lea Festival republican oglindesc orientarea elevilor spre problemele actuale ale construcției economice și culturale din țara noastră, precum și creșterea calității artistice.

DUMITRU D. BOTEZ, artist emerit al R.P.R., rectorul Conservatorului „Ciprian Porumbescu”: Festivalul republican al școlilor și institutelor de artă constituie o trecere în revistă a celor mai valoroase elemente reprezentînd „tînăra gardă” a artei din țara noastră. Festivalurile republicane au devenit un stimul și în același timp un mod de a-l face cunoscut pe viitorul artist, încă din perioada lui de formație, celor din rîndul cărora s-a ridicat și cărora trebuie să le dedice întreaga sa artă. Această strînsă legătură creată, încă din anii de școală, între viitorii artiști și popor îi învață pe tinerii care pășesc pe drumul artei să dăruiască cu generozitate, să păstreze mereu legătura cu viața, pentru a deveni cu adevărat artiști-cetățeni.

Spijin celor hotărâți să învețe

In orașul Oradea cursurile de pregătire pentru oamenii muncii care vor intra în clasa a VIII-a a școlii serale și fără frecvență sînt organizate în patru centre. Pentru a asigura buna desfășurare a cursurilor secția de învățămînt și cultură a organizat o brigadă formată din inspectori și directori de școli, care ține o legătură strînsă cu întreprinderile unde lucrează cursanții. De asemenea, comitetul orașesc de partid organizează deseori consfătuiri cu directorii de întreprinderi și membrii comisiilor de selecționare, în vederea mobilizării și îndrumării spre școală a muncitorilor merituosi, precum și pentru a le asigura acestora condiții cât mai bune pentru frecventarea cursurilor de pregătire.

Cele patru școli unde s-au organizat cursurile au pus la dispoziția muncitorilor materialul didactic și intuitiv necesar desfășurării lecțiilor, iar secția de învățămînt și cultură a repartizat să predea la aceste cursuri cadre didactice bine pregătite și cu experiență.

În scopul asigurării unei frecvențe bune, responsabilii cursurilor și profesorii vizitează lunar pe cursanți la locul de muncă și au legătură cu conducerea întreprinderilor, informînd organele competente atunci cînd sînt greutăți. Exemple frumoase de colaborare între pedagogași care predau la cursurile de pregătire și conducătorii întreprinderilor se pot vedea printre altele la Trusțul regional de construcții și la Fabrica de încălziminte „Solidaritatea”, de unde frecventează cu regularitate un mare număr de muncitori. Experiența a arătat că vizitele personale repetate, sprijinul brigăzii secției de învățămînt — sînt de mare eficacitate în crearea celor mai bune condiții de muncă muncitorilor pentru a putea frecventa regulat cursurile.

Preocuparea comună a pedagogașilor care predau la cursurile de pregătire și a conducătorilor de întreprinderi pentru a crea condiții tuturor cursanților în vederea frecvenței cu regularitate a acestor cursuri, s-a dovedit foarte fructuoasă la centrul de pregătire de pe lângă Școala de 7 ani nr. 14 din Oradea. La acest centru erau mulți cursanți lucrători la C.F.R., care absentau de la cursuri din cauza programului diferit de muncă. Școala, în colaborare cu întreprinderea, le-a venit în ajutor. Mai întîi s-a întocmit un grafic de evidență a orelor de serviciu ale acestor cursanți, pe baza cărui s-a elaborat apoi orarul cursurilor pe zile și săptămîni.

Experiența celor două luni și jumătate de la deschiderea cursului s-a dovedit a fi suficientă pentru a da acestuia un caracter stabil. Roadele n-au întîrziat să se arate. Cursanții de la C.F.R. pot frecventa acum cursurile și învață cu sîrguință, fapt care însuflețește și pe profesorii lor.

Analizînd periodic situația la învățătură și cea a frecvenței profesorii constată cu mulțumire rîvna deosebită a muncitorilor-cursanți în vederea însușirii materiei. Experiența de viață, deprinderile practice, disciplina în muncă și dragostea lor de învățătură înlesnesc predarea. La Centrul de pregătire de pe lângă Școala nr. 4, Ștefan Belteki, mecanic la S.M.T. Gîrloc, Nagy Balint și Petrilo Jozsef de la G.A.C. din Tămășeu chiar în ciuda distanței de 20 km pe care o parcurg zilnic, în ultimele două luni nu au nici o absență de la cursurile de pregătire.

Insușirea materiei prevăzute la matematică se face fără greutate, mai ales în grupele cursanților absolvenți ai școlilor profesionale, care rezolvă cu ușurință operațiile cu expresii algebrice. Muncitorii care frecventează cursurile de pregătire la centrul de pe lângă Școala de 7 ani nr. 7 dovedesc multă pricepere și îndemnare în efectuarea construcțiilor geometrice. În schimb, la centrul de pregătire de pe lângă Școala de 7 ani nr. 9, unde nu toți cursanții au absolvit școala profesională și unde sînt unele greutăți în predarea geometriei, profesorul Andraș Vince consacră mai mult timp problemelor de geometrie.

Insușirea cunoștințelor ce se predau la fizică se face cu un interes deosebit din partea cursanților — mai ales a celor care lucrează în industria de mașini și la C.F.R. aceștia dobîndind astfel, prin cunoștințele ce le primesc, o bază teoretică pentru cunoștințele și deprinderile lor practice. De pildă, cînd profesora Elena Borcea a predat o serie de cunoștințe privilegiate la mișcarea rectilinie uniform-variabilă unei grupe de muncitori ceteriști, a ales ca exemple probleme legate de spectacul muncii acestora. Aceste exemple au dat curaj muncitorilor în rezolvarea problemelor.

Desfășurarea cu regularitate a cursurilor de pregătire în centrele organizate în orașul Oradea, controlul și îndrumarea continuă de care se bucură acestea din partea organelor de învățămînt locale, ne dau garanția că muncitorii cursanți vor intra în clasa a VIII-a a școlii serale sau fără frecvență temeinic pregătiți.

IRINA MANOLESCU

Demonstrație

practică

Cercul metodic al Școlii de 7 ani din comuna Cădărași, raionul Gura Jului, preocupîndu-se de pregătirea lucrărilor agricole de primăvară ale elevilor, a înscris în planul său o lecție practică privind confecționarea ghiwecelor nutritive.

Lecția a fost precedată de o expunere în care s-au lămurit avantajele ghiwecelor nutritive, s-a vorbit despre forma acestora, despre poziția lor, despre tehnica confecționării ghiwecelor.

A urmat apoi demonstrația practică, în cadrul căreia s-au confecționat ghiwece nutritive.

G. PRETORIAN

Din creațiile pedagogilor

Prof. MARCEL OLINESCU: Cu albia la riu.

Cum m-am pregătit pentru consfătuire

În dorința de a mă pregăti cit mai bine pentru consfătuirile educatoarelor, mi-am concentrat eforturile în direcția educării copiilor în spiritul muncii; a înarmării lor cu deprinderi practice în acest scop. Am acordat atenție, printre altele, formării la copii a deprinderilor de cusut.

Învățarea cusutului necesită din partea copiilor îndemnare, precizie în minuirea acului; de aceea le-am demonstrat felul cum se execută cusutul, i-am ajutat pe fiecare în parte și i-am supravegheat îndeaproape.

Această muncă s-a desfășurat în cadrul activităților și jocurilor la liberă alegere. Am început cu fetițele, deoarece am observat că ele în general preferă jocul cu păpușile. Pentru aceasta am confecționat acasă o jachetă pentru păpușa pe care am adus-o la grădiniță. Copiii s-au bucurat gîndind păpușa îmbrăcată cu o jachetă nouă. În timpul jocului fetele au dezbrăcat păpușa de jachetă, pe care au împăturit-o și au pus-o pe pat. Am intervenit atunci spunînd-le că locul jachetei nu este pe pat, ci în dulap, iar cînd una dintre fetițe a vrut s-o pună în dulap am întrebat-o: „dar agățătoare are?” Constatînd că nu are agățătoare, am stabilit împreună să i-o coasem. Cîteva fetițe s-au oferit să mă ajute. Copiii au urmărit cum am introdus ața în ac, cum am făcut nodul, cum mi-am pus degetarul. După ce am trasat cîteva fire, am dat unei fetițe să continue lucrul. Aceasta a terminat agățătorea sub supravegherea mea, fiind urmărită de celelalte fetițe.

În zilele următoare, păpușile au fost îmbrăcate pe rînd cu paltoane noi cărora le lipseau agățătorele sau nasturii, iar „micile cusătorese” ajutate de mine le-au completat.

Am observat că nasturii se cos mai greu deoarece copiii nu puteau introduce dintr-o dată acul în găurelele nasturilor. De aceea, am fost nevoită să-i ajut individual pe copii pînă a deprins fiecare „meșteșugul” respectiv. Această ocupație le-a făcut mare plăcere. Chiar și unii băieți au încercat să coasă singuri nasturi și agățătoare. Rezultatul a fost că majoritatea copiilor — fete și băieți — au învățat să coasă nasturi și agățători. Din dorința de a coase, ei controlau zilnic îmbrăcămintea păpușilor pentru a descoperi lipsa nasturilor sau a agățătorilor, iar dimineața, la sosirea în grădiniță, îmi povesteau cum și-au cusut, acasă singuri nasturii sau agățătorea ruptă. Unii mi-au arătat nasturii de la șorțuleț pe care i-au cusut singuri. Chiar dacă ața era înnodată sau tăiată pe față, le-am apreciat munca și, după caz, le-am

dat indicații suplimentare pentru a lucra mai bine.

După ce i-am învățat pe copii să folosească corect acul și ața, am început să-i deprind cu cusăturile artistice, să lucreze, de exemplu, în contur cu ața înaintea acului. Iată cum am procedat și în acest caz. În timpul jocului la alegere le-am arătat copiilor o față de masă și cîteva șervețele brodate cu un model simplu, cusut în contur. După ce le-am admirat împreună am desenat pe o pinză o floare cu codiță și două frunze. Am lucrat mai întîi eu, explicîndu-le copiilor cum trebuie să lucreze, și anume să introducă acul pe dosul materialului, să-l scoată pe față, să tragă ața ușor, apoi să se întoarcă pe aceeași linie cu acul de sus în jos, scoțîndu-l pe dosul materialului. Fetele m-au urmărit cu atenție. După ce am terminat mijlocul florii pe care l-am cusut cu ața roșie, am început să lucrez petalele, propunînd uneia dintre fetițe să continue lucrul. La început am ajutat-o pentru fixarea distanței dintre puncte și pentru a trage ața fără s-o strîngă. După ce această fetiță a executat cîteva puncte, am dat lucrul, în continuare, altor fetițe. Astfel, în dimineața respectivă cîteva dintre ele au cusut floarea, iar în dimineața următoare alte fetițe au cusut codița și frunzele. Copiii și-au adus apoi pe rînd pentru lucru cîte o bucăciță de pinză pe care am desenat modele simple (floare, ciupercă, fluture etc.). În timp ce fetele au cusut — în locul cel mai luminos — le-am urmărit cu grijă, le-am îndreptat poziția corpului și distanța lucrului față de ochi; le-am ajutat la nevoie și le-am întrerupt lucrul după o perioadă de timp, pentru a nu-și obosea ochii. Și de data aceasta unii dintre băieții au urmărit cu plăcere și interes munca fetelor și chiar au manifestat dorința de a coase și ei. După ce majoritatea copiilor s-au deprins cu minuirea acului în cadrul activităților și jocurilor la alegere, am trecut la activități obligatorii la care a participat toată grupa.

Folosind asemenea procedee, am reușit să le trezesc copiilor interesul pentru această muncă și să-i învăț să coasă. Cusăturile terminate, spălate și scrobite, le-am expus în vitrină, spre marea lor bucurie.

Prin eforturile depuse pînă acum în ceea ce privește formarea deprinderilor practice la copiii din grupa combinată, am izbutit să obțin unele realizări. Consfătuirile îmi vor da posibilitatea să-mi îmbogățesc experiența, să realizez noi succese pe acest drum.

EUGENIA DRAGOȘ
educatoare — Constanța

Roadele unui experiment

Incepînd din acest an școlar, sub îndrumarea Filialei din Iași a Institutului de științe pedagogice s-a inițiat cu elevii a două clase a VIII-a (din cele trei clase existente) ale Școlii medii „Ilie Pintilie” din localitate instruirea practică a acestora pentru a obține la sfîrșitul școlii medii calificarea în meseria de strungar sau lăcăuș.

Elevii celor două clase a VIII-a de la Școala medie „Ilie Pintilie” din Iași își desfășoară pregătirea practică pe baza unui plan special de învățămînt. Ei fac săptămînal cîte 2 ore de tehnologie și 5 ore practică; la început toți fac lăcăușărie în atelierul Școlii profesionale de pe lângă Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie” din Iași. În următorii 3 ani școlari (în clasele IX—XI) cele două clase experimentale vor avea săptămînal mai multe ore de activitate practică, urmînd să se găsească soluția cea mai bună pentru a nu-i supraîncăca pe elevii și a nu dăuna pregătirii lor teoretice. Activitatea practică a elevilor se desfășoară sub

îndrumarea maștrilor-instrucători.

Acest experiment a stîrnit mult interes pentru activitatea practică în rîndul elevilor celor două clase. Ei s-au familiarizat deja cu minuirea sculelor lăcăușului, cu minuirea instrumentelor de măsură folosite de acesta și desfășoară activitatea practică avînd la bază instruirea lor pe principiul operațiilor. După ce au primit o serie de cunoștințe privilegiate la prelucrarea metalelor, cunoștințe despre scule și mașini, despre locul de muncă și tehnica securității muncii, elevii au învățat trăsarea, îndreptarea, tăierea și îndoirea sîrmei, a tablei, a benzilor, pilirea etc. Toate aceste operații au fost deprinse de elevii ca urmare a exercițiilor practice efectuate în cadrul atelierelor Școlii profesionale C.F.R. „Ilie Pintilie” din Iași. Pînă acum elevii au obținut rezultate bune atît în însușirea cunoștințelor de tehnologie cit și în activitatea practică din atelier.

Experimentul organizat cu elevii claselor a VIII-a de la Școala medie „Ilie Pintilie” este urmăriit cu

interes de către cercetătorii Filialei Iași a Institutului de științe pedagogice și de către comisia existentă în școală pentru problemele legării învățămîntului de producție. Se studiază în mod deosebit corelația dintre învățămîntul teoretic și instruirea practică a elevilor și anume, în ce măsură predarea diferitelor obiecte este orientată spre practică. În această direcție nu este vorba numai de a sincroniza predarea fizicii, a chimiei, a matematicii etc. cu cea a tehnologiei, cu practica de atelier a elevilor, ci se urmărește orientarea predării acestor discipline în cit mai strînsă legătură cu problemele practice. Bunoară, chiar la clasa a VIII-a, lecțiile de fizică trebuie să îmbrace un conținut practic mult mai pronunțat ca de obicei, prin aceste lecții profesorii ajutîndu-i pe elevii să-și însușească cele mai noi noțiuni din tehnică. De asemenea, se mai studiază în ce măsură practica îmbogățește conținutul întregului proces de învățămînt și contribuie la educarea elevilor în spiritul moralei comuniste. Se urmărește dezvoltarea

gîndirii tehnice a elevilor, posibilitatea acestora de a-și însuși cunoștințe și deprinderi practice la nivelul vârstei lor.

Realizarea scopurilor propuse mai sus este posibilă în primul rînd datorită faptului că Școala medie „Ilie Pintilie” din Iași se bucură de tot sprijinul Atelierelor C.F.R. Iași, care o și patronază. În aceste ateliere, elevii pot urmări cum se nase și devin realitate multe inovații ale muncitorilor, cum se traduc în viață sarcinile de plan ce revin acestei întreprinderi de anul 1960.

Munca în producție a celor două clase a VIII-a experimentale de la Școala medie „Ilie Pintilie” din Iași este urmărită și de către cadrele didactice și elevii altor școli din oraș, în scopul realizării pe baza faptelor, a unei convingătoare propagande pedagogice în sprijinul instruirii practice în producție a elevilor din școlile de cultură generală.

G. VAIDEANU

cercetător științific al Filialei din Iași a Institutului de științe pedagogice.

Elevii clasei a V-a de la Școala de 7 ani nr. 4 din Orașul Stalin lucrează cu mult interes în atelierul de lăcăușărie.

Importante succese ale sportului școlar

Primile finale ale Campionatelor republicane școlare din acest an — cele de gimnastică și baschet — constituie două noi și importante succese pe care le dobândește sportul școlar din țara noastră. Discipline sportive cu o tot mai largă răspândire în masa de elevi, gimnastica și baschetul — așa cum au confirmat-o recent cele două finale — tind să concureze (în ceea ce privește interesul și participarea) o serie de sporturi tradiționale pentru elevi — atletism, fotbal, volei și handbal. Constatarea este îmbucurătoare și dovedește multilateralitatea elevilor noștri în materie de sport. Ea reflectă totodată condițiile minunate create de regimul democrat-popular pentru dezvoltarea unei rodnice activități sportive printre elevi. O activitate sportivă din an în an mai largă, mai bogată în rezultate.

speranțe ale gimnasticii noastre de performanță.

Privite în ansamblu, finalele școlare de gimnastică din acest an au reprezentat sub raport tehnic un pas înaintea față de edițiile precedente ale competiției. În același timp am avut prilejul să constatăm că, spre deosebire de anii trecuți, valoarea echipelor a fost sensibil egală, ceea ce arată că în numeroase centre din provincie așfințările elevilor pentru această disciplină sportivă au crescut. Numai așa se explică surpriza de la trecerea echipelor de băieți, în care buceureștii — considerați de la început virtuozii campioni — au trebuit să se mulțumească cu locul II, „talonași” îndeaproape (la diferențe foarte mici de puncte) de echipele elevilor din Cluj, Ploiești, Lugoj etc. Această afirmare a provinciei este binevenită, deoarece face să crească și mai mult interesul pentru competiție, iar lupta pentru cucerirea titlului de campionă să fie și mai aprigă, mai disputată!

Finalele de gimnastică găzduite în spațioasa sală Floresca au fost un prilej fericit de a înregistra numai constatări pozitive: concurenți bine pregătiți, conduită sportivă ireproșabilă, organizare excelentă, arbitraje competente.

În acest an, titlurile de campioane pe echipe au... suris reprezentativei Școlii medii nr. 35 din București — la fete și a Școlii medii nr. 1 „Gheorghe Bacovia” din Bacău — la băieți. Plină de semnificație este mai ales victoria obținută de către echipa Școlii medii nr. 35, în componența căreia au intrat nu mai puțin de patru... pioniere. Inițiativa profesoarei de educație fizică, Julieta Căntoi de a promova — într-o competiție de mare anvergură — în cadrul încreștii lor, și a lipsei de experiență — elementele cele mai conștiințioase o apreciem ca lăudabilă, deși — după unii — a apărut destul de riscantă. La această școală existau, realmente, cel puțin încă 20 de elevi de la fel de bine pregătiți și care aveau o experiență mai bogată în materie de concursuri pe plan republican. Reușita micuțelor eleve de la „35” (Sanda Polizache, Rodica și Zoia Sîrbu, Ileana Mihăilescu, Elena Totan și Mariana Pop) trebuie pusă — în afara remarcabilelor lor calități de gimnaste — și pe seama unei voințe rar întâlnite, a unei dorințe fierbinți de a reprezenta cu mai demn culorile școlii, de a răsplăti cum se cuvine încrederea acordată de neobosită lor antrenoare.

Fără îndoială că nu mai puțin interesantă este victoria, surprinzătoare pentru mulți, a elevilor din Bacău. Profesorul de educație fizică Nicolae Creangă confirmă prin acest succes al școlii calitățile sale de antrenor, de educator priceput al tinerei generații. Echipa din Bacău (Constantin Nevschi, Marian Cohn, Dumitru Rusu, Marcel Tomița, Ion Popa și Nicolae Negrescu) s-a întrecut pe sine nu numai în cea ce privește siguranța executării exercițiilor, ci și prin finuta sportivă exemplară pe care a avut-o, producând o frumoasă impresie. Cuvinte frumoase avem și pentru elevi care au reprezentat alte centre, ca: Petre Micleș și Cristina Doboșan (Timișoara), Elena Crăciunescu, Elena Tutan și Gheorghe Condovici (București), Cornelia Ionescu și Crista Schinker (Sibiu), Konrad Gaspar (Orașul Stalin) etc. care s-au impus ca viitoare

Și în cadrul celorlalte echipe am putut vedea la lucru o serie de elemente cu reale aptitudini în baschet. Aceasta dovedește că unii antrenori — E. Ciovoșchi (București), K. Princz (Timișoara), Ecaterina Rozza (Oradea), C. Bircău (Orașul Stalin), Gh. Luca (Iasi) ș.a. — au privit competiția cu toată seriozitatea, căreia ea și-au concentrat o bună parte din activitatea lor. O mențiune specială profesorilor de educație fizică I. Iovan și M. Vișan (ambii din Rm. Vâlcea), precum și prof. C. Ionescu (Roșiori de Vede) care, deși n-au specializat în baschet, au prezentat echipe deosebit de valoroase. Acestea s-au și clasat înaintea unor formații care reprezentau puternice centre de baschet (Oradea, Iași etc.).

T. STAMA

In cercul de navomodelism de la Palatul pionierilor din București.

Grijă pentru buna conducere a școlilor

Este știut că bunul mers al procesului instructiv-educativ dintr-o școală depinde în mare măsură de felul cum directorul conduce și controlează activitatea colectivului de cadre didactice. Iată de ce secția de învățământ și cultură a raionului Sighișoara a pus un accent deosebit pe pregătirea directorilor. Ședințele lunare organizate cu directorii au constituit un bun mijloc de pregătire a conducătorilor de școli în vederea rezolvării multiplelor sarcini legate de controlul și îndrumarea procesului instructiv-educativ. În aceste ședințe au fost dezbătute diferite probleme importante privind activitatea din școli, cum ar fi de pildă: „Educația comunistă a elevilor, preocupare de bază a școlii”, „Cum sprijină colectivul didactic al școlii pregătirea temeinică a fiilor de muncitori și țărani muncitori”, „Formele de organizare și realizările obținute în legarea învățământului de viață” etc.

Pe această linie în pregătirea directorilor, secția de învățământ și cultură împreună cu cabinetul pedagogic au organizat recent un schimb de experiență în vederea ridicării calității muncii de control din școală. Schimbul de experiență a fost precedat de referatul cu tema „Îndrumarea și controlul lecțiilor de către director prin asistențe la ore” prezentat de tovarăsoa Sofia Simionescu, directoarea Școlii de 7 ani nr. 2. Atât referatul cât și discuțiile prilejuite de el au arătat că mijlocul cel mai important de îndrumare și control al procesului instructiv-educativ îl constituie asistențele directorului la orele de curs. S-a scos de asemenea în evidență că asistând la lecții, directorul trebuie să-și fixeze un anumit scop în funcție de problema pe care le ridică predarea disciplinei respective, clasa la care se ține lecția etc., că asistența trebuie să aibă în același timp în vedere problema principală pe care o urmărește întregul colectiv didactic al școlii în perioada respectivă. Așa de pildă, directoarea Școlii de 7 ani nr. 2 a urmărit cu precădere în luna ianuarie a.c. conținutul educativ al lecțiilor, iar în luna februarie legătura dintre teorie și practică, probleme care au constituit totodată și subiectele referatelor dezbătute în acea perioadă în consiliul pedagogic sau în comisia diriginților.

Din discuții a mai reieșit că pentru a cunoaște îndeaproape activitatea cadrelor didactice, unii directori au pentru fiecare profesor și învățător un caiet special în care notează, pe lângă observațiile în legătură cu lecțiile, și activitatea desfășurată de aceștia în comisiile metodice și în afara școlii. Acest caiet îl ajută pe director să urmărească cum progresază cadrele didactice și cum își perfecționează metodele de predare.

După lectura referatului și după discuțiile care au avut loc în cadrul

acestui schimb de experiență, directorii au fost împărțiți în grupe conduse de inspectori. Aceste grupe au asistat la unele lecții în școlile din oraș, pe care le-au urmărit după o tematică întocmită de secția de învățământ și cultură și cabinetul pedagogic și care cuprindea probleme privitoare la conținutul lecției, la metodele și procedeele folosite, la structura lecției, la stilul de muncă, la nivelul de cunoștințe etc. Din discuțiile care au avut loc cu prilejul analizei lecțiilor la care s-au efectuat asistențele, directorii au avut de învăț numeroase lucruri cu privire la felul cum trebuie să fie urmărite diferitele probleme în timpul lecțiilor și la felul cum trebuie să fie făcute observațiile asupra acestora, pentru ca ele să constituie un ajutor eficient în munca pedagogică. De pildă, la grupa condusă de profesorul metodist Ion Hurdubeșiu, care a asistat la lecțiile învățătoarei Emilia Marian de la Școala de 7 ani nr. 1, au fost scoase la iveală cu multă pricepere o serie de lipsuri observate în timpul predării lecțiilor. S-a constatat astfel că disciplina în timpul orei a lăsat de dorit, că învățtoarea nu și-a fixat scopul precis al fiecărei lecții și n-a controlat lucrările date pentru acasă.

Grupa condusă de tovarășul Ion Cîndea, șeful secției de învățământ și cultură, a analizat în mod științific și cu mult simț de răspundere cele trei lecții de matematică ținute de către profesoara Maria Albu, de la Școala medie nr. 2. Directorii au arătat că lecțiile și-au atins scopul, că profesoara a fost pregătită pentru lecții, a folosit un limbaj accesibil și a reușit să asigure o bună disciplină în timpul orei, dar că a pierdut mult timp cu rezolvarea din nou a problemelor și exercițiilor date pentru acasă elevilor, că volumul temelor pentru acasă a fost prea mare și că trebuia să se insiste mai mult asupra calculului oral pe care elevii nu-l stăpinesc îndeajuns. De asemenea, s-a recomandat profesoarei să lege mai mult conținutul problemelor de practica construirii socialismului.

Grupa condusă de inspectorul Dionisie Kiss a recomandat profesorilor la care a asistat să nu intervină prea des în răspunsurile elevilor, să dea mai multă atenție scrierii corecte și judecății logice.

Pentru cunoașterea felului cum școlile din oraș își planifică și țin evidența muncii depuse, grupele de directori au controlat după o tematică întocmită de către secția de învățământ și cultură documentele școlilor medii nr. 1 și 2 și ale școlilor elementare nr. 1 și 2 din orașul Sighișoara. Ei au cercetat cu multă seriozitate planul de muncă anual și trimestrial, precum și planurile speciale ale școlii medii nr. 1, s-au interesat îndeaproape

de felul cum valorifică directorul Școlii de 7 ani nr. 2 observațiile la asistențe, au urmărit procesele verbale ale comisiilor metodice și au luat note cu privire la planificarea muncii diriginților.

Discuțiile care au avut loc cu ocazia încheierii acestui schimb de experiență au arătat că el va fi de un real ajutor pentru directorii școlilor din raionul Sighișoara în îmbunătățirea calității muncii de îndrumare și control.

GH. POPOVICI

Pregătiri pentru o excursie

În vara trecută, absolvenții clasei a VII-a de la Școala de 7 ani din comuna Bascov, raionul Pitești, au făcut, sub conducerea profesorilor, o excursie de trei zile pe traseul Pitești — Rm. Vilcea — Sibiu — Făgăraș — Orașul Stalin — Bran — Cimpulung. Multe și frumoase sînt amintirile legale de fiecare oraș și de fiecare întreprindere vizitată, de fiecare prilej văzută. Pedagogii și elevii deopotrivă își amintesc întotdeauna cu plăcere de marile întreprinderi din Orașul Stalin, de minunata vale a Oltului, de muzele din Sibiu, de peștera Dimbovitocora și multe altele.

Cînd s-a discutat planul de muncă al școlii pe anul 1959—1960 s-a hotărît pentru finele anului școlar o nouă excursie. de astă dată la Cluj, cu viitorii absolvenți ai clasei a VII-a. În acest scop, elevii, învățătorii și profesorii depun cu regularitate la C.E.C. banii economisiți.

Ideea excursiei îi însușește pe elevi în activitatea școlară. Astfel, la Geografia R.P.R. ei cer amănunte despre regiunile ce le vor străbate, la orele de istorie se interesează de trecutul istoric al acestor regiuni, iar la matematică compun probleme cu date legate de excursie.

Pentru ca drumul să fie cât mai plăcut, cercul literar, în orele de muzică și de cor, ca și pe linia organizației de pionieri copiii pregătesc cu sîrg programe artistice, și aceasta cu atât mai mult cu cît au de gînd să dea și cîteva reprezentații artistice în orașele și comunele în care vor poposi.

Excursia de la finele anului școlar este acum aproape o tradiție în viața școlii, o tradiție care contribuie la îmbunătățirea activității instructiv-educative.

PROF. CONSTANTIN POPESCU

Școala elementară de 7 ani com. Bascov, raionul Pitești

Echipele campioane republicane școlare la gimnastică pe anul 1960: fete — echipa Școlii medii nr. 35 din București; băieți — echipa Școlii medii nr. 1 „G. Bacovia” din Bacău

Invățămînt profesional și tehnic

Verificarea cunoștințelor în practică

Legătura profesorilor de specialitate cu întreprinderile industriale, de construcții și transporturi și cu unitățile din sistemul financiar și de credit, cunoașterea aprofundată a problemelor acestor întreprinderi și instituții constituie un factor esențial pentru pregătirea temeinică a elevilor din învățămîntul tehnic financiar.

Pentru realizarea acestei legături și pentru a fi la curent cu evoluția legislației economico-financiare, la Școala tehnică financiară din Iași, profesorii de specialitate fac practică în unitățile productive și financiare, studiind materialele nou apărute și analizînd formularistica utilizată în aceste unități. Majoritatea profesorilor participă la instrucțiunile făcute în cadrul unităților din sistemul financiar și de credit cu ocazia introducerii unor metode de muncă noi și a aplicării unor noi instrucțiuni cu caracter economico-financiar. Astfel, profesorul Lordache Dimitrie a participat regulat la instrucțiunile organizate de filiala orășenească a Băncii de stat din Iași cu ocazia introducerii noului sistem de finanțare, creditare și decontare. De asemenea, profesorul Gheorghe Mleşniță a participat la instrucțiunile făcute de secțiunea financiară a orașului cu ocazia introducerii unor acte normative noi în domeniul financiar.

Un rol important în temeinica pregătire a elevilor îl îndeplinește vizitarea de către aceștia a întreprinderilor industriale și a unităților din sistemul financiar și de credit din localitate. Vizitele făcute de la începutul anului școlar și pînă în prezent au urmărit realizarea unor obiective importante legate de domeniul de specializare a grupei respective de elevi.

Astfel, pentru cunoașterea structurii întreprinderilor industriale și a particularităților procesului tehnologic din diferite ramuri industriale, elevii grupelor I-A, I-B, II-A, II-B, secția industrie, au vizitat, sub îndrumarea profesorilor de specialitate, o serie de întreprinderi ca, de pildă, atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie”, Fabrica de spirit, Fabrica de pîne și Antrepozitul frigorifer.

Pe șantiernul Fabricii de mobilă din Iași, importantă realizare a regiunii noastre democrat-populare, a cărei punere în funcțiune este prevăzută pentru acest an, elevii au studiat documentația de proiect, organizarea șantiernului, cit și obiectivele realizate pînă în prezent prin munca desfășurată cu abnegație de muncitorii întreprinderii de construcții.

Pentru o orientare generală a viitoarelor cadre ale secțiilor financiare și ale unităților bancare, care vor trebui să efectueze munca de îndrumare și control a unităților industriale, asupra structurii unei in-

treprinderi și a desfășurării procesului de producție, elevii grupelor I-C, II-C, II-D — secția credit și I-D și II-B — secția finanțe au vizitat sub conducerea profesorilor Vasile Toderășcu și Lordache Dimitrie întreprinderile: „Moldova-tricotaje”, Fabrica de țigărele, precum și filiala orășenească a Băncii de Stat Iași. Cu prilejul vizitelor în întreprinderi, elevii au avut prilejul să vadă cum sînt aplicate în practică cunoștințele ce le au fost prodinate la disciplinele tehnologia producției, organizarea și planificarea întreprinderilor ș.a.

Pentru ca aceste vizite să se soldeze cu rezultate cât mai fructuoase conducerea întreprinderilor au sprijinit școala desemnînd câte un tehnician de înaltă calificare pentru a însoți pe elevi și a le da explicații asupra procesului tehnologic din întreprindere și asupra structurii organizatorice a acesteia.

Aceste vizite au avut un efect deosebit asupra consolidării cunoștințelor elevilor noștri, cit și o influență pozitivă pe linia educării lor în spiritul dragostei față de munca productivă, față de oamenii muncii.

Elevii școlii au putut cunoaște totodată condițiile de muncă și de trai radical îmbunătățite ale muncitorilor, datorită aplicării măsurilor partidului și guvernului de îmbunătățire a salarizării, modernizării întreprinderilor, mecanizării și automatizării secțiilor și respectării normelor de securitate a muncii.

În perioada trimestrului III ne propunem să continuăm vizitarea întreprinderilor din orașul nostru, considerînd că aceasta reprezintă o metodă eficientă pentru educarea comunistă și pentru temeinica pregătire profesională a elevilor.

TUFESCU MIHAI
profesor fruntaș la Școala tehnică financiară din Iași

Actiuni patriotice

Răspunzînd chemării organizației U.T.M. de la Uzinele chimice din Tîrnăveni, elevii și ucenicii din anul II și III ai Grupului școlar petrolchimic de pe lângă întreprindere și-au luat angajamentul de a efectua în timpul lor liber muncă voluntară pentru amenajarea noului depozit de materiale al uzinei și pentru instalarea unei noi linii de decolaj.

În această acțiune ucenicii au efectuat 330 de ore de muncă voluntară și au transportat 55 de tone de material lemnos. Contribuția lor a permis constructorilor să predea în folosință înainte de termen, depozitul și linia de decolaj.

lui, dovedește străduința acestora de a participa cât mai activ la rezolvarea diferitelor probleme tehnice care stau în fața întreprinderilor productive din sectorul industriei alimentare. Un alt scop urmărit de cercul științific este sprijinirea cadrelor didactice de specialitate în vederea cunoașterii de către acestea a ultimelor noutăți științifice din sectorul respectiv de activitate.

Pentru realizarea obiectivelor propuse, în planul de activitate pe anul 1960 al cercului figurează ședințe de referate, comunicări, recenzii de lucrări ca caracter tehnic și vizite pentru documentare în întreprinderi și expoziții. În acest

scop, cercul colaborează strîns cu Institutul de cercetări alimentare, cu cercurile A.S.I.T. din întreprinderile industriei alimentare, din București și cu diferite reștile de specialitate. La ședințele de lucru ale cercului științific sînt invitați să ia parte activă și maeștrii — foști elevi ai școlii, tehnicieni și ingineri din întreprinderile industriei alimentare, precum și elevii cei mai merituoși care frecventează cursurile școlii.

De curînd, într-o ședință de referat a cercului științific tot ing. Marek Singer a vorbit despre „Coroziunea metalelor în industria alimentară”. Conferința, avînd o bogată și

Plantație de vie în terase la Stațiunea experimentală viticolă din Miniș.

Elevii Centrului școlar agricol din Miniș execută tăieri în verde la vie.

Centrul școlar agricol din Miniș. Lucrare de laborator la anatomia și fiziologia plantelor.

Centru de pregătire a viticultorilor

Stațiunea experimentală viticolă din Miniș, care funcționează pe lângă Institutul de cercetări hortiviticole se află așezată în centrul masivului de vii ce formează cunoscuta podgorie Miniș din regiunea viticolă Arad.

An de an intră pe porțile centrului școlar de pe lângă stațiunea experimentală zeci și sute de elevi din toate părțile țării, dornici să se pregătească în mod științific pentru a deveni specialiști în viticultură, domeniu în care țara noastră și-a câștigat un deosebit renume, pînă departe, peste hotare.

Colectivul de profesori și cercetători, format din specialiști cu pregătire superioară, se străduiește să predea cunoștințele teoretice la un înalt nivel științific și să lege în mod organic aceste cunoștințe cu practica, cu producția.

Laboratoarele școlii și laboratoarele moderne ale stațiunii dau elevilor posibilitatea de a executa cele mai variate lucrări practice. Cercetătorii care predau orele de specialitate își axează lecțiile pe cele mai noi probleme științifice și pe rezultatele obținute în munca de cercetare a stațiunii.

Un exemplu concludent îl oferă activitatea desfășurată în laboratorul de ameliorare a viței de vie, unde cercetătorii transmit elevilor toate cunoștințele în legătură cu metodele folosite pentru crearea soiurilor noi de viță de vie. Elevii au lucrat în mod efectiv la îmbu-

nătățirea soiului local Codarcă, prin aplicarea selecției în masă și a selecției clonale, și la crearea de noi soiuri de viță nobilă.

În laboratorul de agrotehnică și agrochimie, ucenicii și elevii-maeștri efectuează lucrări complexe cum sînt, de pildă, determinarea structurii și texturii solului, determinarea capacității de reținere a apei în sol, analizele chimice ale solului (dozarea fosforului, azotului, carbonatilor).

Cimpurile experimentale și colecțiile ampelografice constituie un material didactic viu, cu ajutorul căruia elevii își completează pregătirea lor profesională.

Pe cimpurile experimentale se execută diferite lucrări privind biologia viței de vie ca, de pildă, analiza mecanică a strugurilor, polenizări, castrări, conservări etc.

Un rol deosebit în lărgirea orizontului profesional și științific al elevilor îl îndeplinesc cercurile tehnice ale căror lucrări vin direct în sprijinul producției. Astfel, o grupă aplică pe o parcelă a lotului demonstrativ diferite metode noi de îngrijire a viței de vie, iar altă grupă studiază în laborator cele mai moderne metode de determinare a procentajului de zahăr și a acidității vinului.

Cunoștințele teoretice și practice dobîndite la curs, la lucrările practice în laboratoare și pe cimpurile experimentale sînt puse în aplicare în sectorul de producție unde elevii lucrează efectiv 6 luni pe an. În felul acesta procesul instructiv-educativ trece prin întregul circuit, de la comunicarea de cunoștințe și formarea deprinderilor pînă la aplicarea lor nemijlocită în producție.

Munca educativă a colectivului didactic al centrului școlar nu se mărginește numai la activitatea din clasă, ci se desfășoară și în afara programului școlar, în timpul liber al elevilor, prin antrenarea acestora la activitățile obștești prin pregătirea de programe culturale, prin activități sportive etc. Astfel, în cadrul acțiunilor cu caracter patriotic elevii Centrului școlar din Miniș au executat numai în acest an peste 7500 ore de muncă.

Datorită strădaniei colectivului de profesori și cercetători și a puternicei baze materiale de care dispune, Centrul școlar agricol de pe lângă Stațiunea experimentală viticolă din Miniș reușește an de an să dea cadre bine pregătite sectorului viticol al agriculturii noastre socialiste.

Ing. ION ADAM
Centrul școlar agricol
din Miniș

CU SPRIJINUL UCENICILOR

De curînd, ucenicii școlii profesionale de mecanici agricoli din Roșiori de Vede, regiunea București, au avut bucuria să servească prima masă într-o cantină nouă, spațioasă. Bucuria ucenicilor era cu atât mai mare, cu cât ei au prestat sute de ore de muncă pentru construirea și amenajarea cantinei.

Cu prilejul inaugurării cantinei și în cinstea frunțașilor în munca patriotică, în spațioasa sală de mese a avut loc o reuniune tovarășească. Printre ucenicii evidențiați și premiați se numără: Leonid Rotaru, Ion Alecu și Petre Costescu.

Cerc științific al profesorilor

La Centrul școlar pentru industria alimentară „Filimon Sirbu” din Capitală a luat lîntă la începutul acestui an un cerc științific al profesorilor, la care participă majoritatea cadrelor didactice, de diferite specialități. Prin activitatea sa, acest cerc urmărește să realizeze o legătură cât mai temeinică a învățămîntului cu producția, să ridice pe o treaptă cit mai înaltă nivelul cunoștințelor teoretice ale actualilor și viitorilor maeștri și tehnicieni, să cîștige ce decurge din documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959.

Activitatea științifică și publicistică desfășurată de membrii cercu-

lă, dovedește străduința acestora de a participa cât mai activ la rezolvarea diferitelor probleme tehnice care stau în fața întreprinderilor productive din sectorul industriei alimentare. Un alt scop urmărit de cercul științific este sprijinirea cadrelor didactice de specialitate în vederea cunoașterii de către acestea a ultimelor noutăți științifice din sectorul respectiv de activitate.

Pentru realizarea obiectivelor propuse, în planul de activitate pe anul 1960 al cercului figurează ședințe de referate, comunicări, recenzii de lucrări ca caracter tehnic și vizite pentru documentare în întreprinderi și expoziții. În acest scop, cercul colaborează strîns cu Institutul de cercetări alimentare, cu cercurile A.S.I.T. din întreprinderile industriei alimentare, din București și cu diferite reștile de specialitate. La ședințele de lucru ale cercului științific sînt invitați să ia parte activă și maeștrii — foști elevi ai școlii, tehnicieni și ingineri din întreprinderile industriei alimentare, precum și elevii cei mai merituoși care frecventează cursurile școlii.

De curînd, într-o ședință de referat a cercului științific tot ing. Marek Singer a vorbit despre „Coroziunea metalelor în industria alimentară”. Conferința, avînd o bogată și

bază de rășni sintetice etc.

La aceste discuții au adus o importantă contribuție alți profesori de specialitate ai școlii cit și unii dintre specialiștii din producție invitați să participe la ședințele cercului, ca de pildă, tovarășii N. Sbircea, maeștru și Dumitru Ignătoiu, inginer, de la întreprinderea „Antefrig”.

Ședința cercului științific al profesorilor de la Centrul școlar „Filimon Sirbu” a pus la îndemina cadrelor didactice de specialitate un bogal și interesant material de care se vor putea servi în predarea lecțiilor, mai ales a celor de la școala tehnică de maeștri. De exemplu, catedra de organizarea și planifica-

rea producției a analizat în cadrul lecțiilor posibilitățile de reducere a prețului de cost prin micșorarea pierderilor datorite coroziunii, iar catedra de matematică a alcătuit probleme privind pierderile posibile de produse alimentare și ambalaj datorite coroziunii etc.

Cercul științific al cadrelor didactice de la Centrul școlar „Filimon Sirbu” va căuta să-și îmbunătățească și să-și lărgască activitatea, să intereseze într-un grad mai mare cadrele din întreprinderile de industrie alimentară, realizînd o mai numeroasă participare a acestora la activitatea științifică.

Prof. C-TIN MAFTEI

Programe pentru examenul de definitivat

Invățători

ARITMETICĂ

I. Numere întregi. Șirul numerelor naturale. Sisteme de numerație. Operații cu numere întregi. Proprietăți:

Schimbarea rezultatelor operațiilor când se modifică termenii operației. Rezolvări de probleme. Metodele de rezolvare a problemelor.

II. Măsura mărimilor. Mărimi. Unitate de măsură. Sistemul metric. Unități de măsură care nu fac parte din sistemul metric. Unități de măsură compuse. Numere compuse. Operații cu numere compuse.

III. Divizibilitatea numerelor. Teoreme de bază relative la divizibilitate.

Divizibilitatea unui produs printr-un număr dat. Criterii de divizibilitate prin 2, 5, 4, 25, 8, 125, 3, 9, 11.

Criteriul de divizibilitate prin 7, 11, 13. Criteriul general de divizibilitate. Criterii de divizibilitate în alte sisteme de numerație. Divizor comun a două numere. Numere prime între ele. C.m.m.d.c. Teorema relativă la aflarea c.m.m.d.c. Algoritmul lui Euclid.

Teorema relativă la cîtuș obținut prin împărțirea numerelor date la c.m.m.d.c. al lor. Teorema relativă la divizibilitatea produsului a două numere printr-un număr prim cu unul din factori.

C.m.m.d.c. Definiție. Teorema relativă la cîtuș dintre produsul a două numere și c.m.m.d.c. al lor. Teorema relativă la cîtuș obținut prin împărțirea c.m.m.m.e. a mai multor numere cu fiecare din aceste numere.

Numere prime. Definiție. Proprietăți. Descompunerea numerelor în factori primi. Condiția necesară și suficientă ca un număr să fie divizibil cu alt număr. C.m.m.d.c.

a două sau mai multe numere descompuse în factori primi. Aflarea tuturor divizorilor unui număr. C.m.m.m.c. a două sau mai multe numere descompuse în factori primi.

IV. Frații ordinare. Definiție. Proprietăți. Operații cu fracții ordinare. Definiții. Sensul concret al operației de înmulțire și împărțire cu o fracție. Proprietăți.

Rezolvări de probleme cu date fracționare. V. Numere zecimale. Definiții, notații. Transformarea fracțiilor zecimale în ordinare. Operații cu numere zecimale. Transformarea fracțiilor ordinare în fracții zecimale. Probleme cu numere zecimale.

VI. Calcule aproximative. Numere exacte și aproximative obținute prin calcul sau prin măsurare. Rotunjirea numerelor. Valoarea aproximativă a unui număr zecimal. Eroarea absolută și relativă a unui număr luat cu aproximație. Operații cu numere aproximative.

VII. Rapoarte și proporții. Raportul a două mărimi. Raportul a două numere. Rapoarte egale. Proprietatea rapoartelor egale. Proporții. Proprietatea fundamentală a proporției. Consecințe. Aflarea celui de-al 4-lea proporțional între 3 numere date și a mediei proporționale între 2 numere date.

Proporții derivate. Mărimi direct și invers proporționale. Împărțirea unui număr în părți proporționale cu mai multe numere date. Regula de trei simplă și compusă.

Procent. Tipurile de probleme cu procent. Problemele de amestec și aliaj (gr. I și II).

VIII. Grafice. Construirea graficelor.

GEOMETRIE PLANĂ ȘI ÎN SPAȚIU

I. Geometrie plană

1. Unghi și operații cu unghiuri. Teoreme cu privire la unghiuri. Măsurarea unghiurilor.

2. Triunghiul. Definiție. Clasificare. Egale.

3. Perpendiculare și oblice. Loc geometric.

4. Drepte paralele.

5. Patrulater, paralelograme, dreptunghi, romb, pătrat. Trapezul. Drepte mijlocii în triunghi și trapez.

6. Drepte concurente în triunghi.

7. Cercul. Tangentă normală, diametri, coarde și arce. Dependența dintre coarde și distanțele lor de centru. Distanța unui punct la un cerc. Pozițiile relative a două cercuri. Unghiul a două cercuri. Cercuri ortogonale.

8. Măsura unghiurilor înscrise în cerc. Arce capabile de un unghi dat. Patrulater înscrisibil. Condiția ca patru puncte să fie pe un cerc.

9. Locuri geometrice.

10. Construcții grafice. Bisectoare, perpendiculare, mediale, paralele, tangente, triunghiuri.

11. Măsura comună a două segmente de dreaptă. Segmente comensurabile și incommensurabile. Segmente proporționale.

12. Asemănarea triunghiurilor. Teorema fundamentală a asemănării. Criterii de asemănare a triunghiurilor.

13. Asemănarea poligoanelor.

14. Teorema relativă la drepte paralele care taie laturile unui unghi și două drepte paralele tăiate de un fascicul de drepte. Împărțirea unui segment în părți proporționale și construirea celui de-al patrulea proporțional la trei segmente date. Teorema bisectoarei.

15. Relații metrice în triunghi, dreptunghi și în cerc. Teorema lui Pitagora generalizată.

16. Poligoane regulate. Inscrisura și circumscrisura poligoanelor regulate în cerc. Asemănarea poligoanelor regulate. Latura

pătratului, exagonului și triunghiului echilateral înscris în cerc.

17. Lungimea cercului. Noțiunea de limită a unui șir. Aflarea lungimii cercului și arcului de cerc.

18. Aria poligoanelor și cercului.

II. Geometrie în spațiu

1. Noțiuni preliminare. Corp geometric, suprafață, linie, punct. Poziții relative între puncte, drepte și plane. Determinarea și generarea planului.

2. Drepte și plane paralele.

3. Drepte perpendiculare pe un plan. Unghiul a două drepte în spațiu. Condiția ca o dreaptă să fie perpendiculară pe un plan. Construcția unui plan perpendicular pe o dreaptă.

Două plane perpendiculare pe o dreaptă sint paralele. Construcția unei drepte perpendiculare pe un plan. Locul geometric al perpendicularelor pe o dreaptă într-un punct. Locul geometric al punctelor egal depărtate de un plan.

4. Perpendiculare și oblice față de un plan. Proprietățile perpendiculare și oblicelor duse dintr-un punct la un plan. Locul geometric al punctelor unui plan egal depărtate de un punct exterior dat. Teorema celor trei perpendiculare și reciproca ei.

5. Unghiuri diedre, plane perpendiculare.

6. Poliedre. Prisma, paralelipipedul. Diagonala paralelipipedului dreptunghi. Secțiunile în prismă prin plane paralele. Aria și volumul prismei. Piramida și trunchiul de piramidă, aria și volumul.

7. Corpuri rotunde. Cilindrul și conul de revoluție. Cilindrul și conul circular drept; suprafață și volum. Raportul ariilor și volumelor cilindrilor și conurilor asemenea. Trunchi de con circular drept. Sfera, calota și zonă sferică. Plan tangent la sferă. Cilindru și con înscris și circumscris unei sfere. Aria zonei calotei și a sferei. Volumul sferei, al sectorului și al segmentului sferic.

8. Proprietățile ecuațiilor și consecințele lor. Rezolvarea ecuațiilor, discuții.

6. Sisteme de ecuații de gr. I și reducibile la gr. I. Discuții.

7. Funcția liniară și graficul ei.

8. Ecuații de gr. II. Relații între rădăcini și coeficienți. Natura rădăcinilor ecuației de gr. II. Semnele rădăcinilor ecuației de gr. II.

9. Sisteme de ecuații de gr. II. Forma canonică a ecuației de gr. II cu 2 necunoscute. Sisteme de gr. II cu 2 ecuații, una fiind de gradul I. Sisteme care se rezolvă prin procedee speciale.

Bibliografie

Aritmetica. Manual pentru clasa a V-a, ed. 1958.
Aritmetica. Manual pentru clasa a VI-a, ed. 1959.
Aritmetica. Manual pentru școlile pedagogice.

Algebra. Manual pentru clasa a VIII-a, ed. 1959.
Geometria. Manual pentru clasele a VI-a și a VII-a.
Geometria. Manual pentru clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a.

METODICA PREDĂRII ARITMETICII

1. Problemele fundamentale în predarea aritmeticii. Studiarea planului de învățământ, a programelor și manualelor.

2. Predarea numerației și a celor patru operații cu numere întregi în școala elementară.
3. Predarea numerelor concrete și a operațiilor cu ele.

4. Predarea numerelor fracționare (fracțiile ordinare, fracțiile zecimale și procentul). Operații cu numere fracționare.

5. Rezolvarea problemelor de aritmetică. Probleme tip.

6. Calcul oral.

7. Predarea elementelor de geometrie în școala elementară.

Educație

PEDAGOGIE PREȘCOLARĂ

1. Obiectul pedagogiei preșcolare. Scopul și sarcinile educației preșcolare. Dezvoltarea educației preșcolare în R.P.R.

BIBLIOGRAFIE: A. I. Sorochina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 3-36, 54-63, 71-74.

M.I.C.: Istoria pedagogiei. Manual pentru institutele pedagogice, partea I-a. E.S.D.P., 1958, pag. 55-58, 128-130, 140-141.

N. A. Konstantinov, E. N. Medinski, M. F. Sabaeva: Istoria pedagogiei. E.S.D.P., 1958, pag. 24-25, 436-438, 527-528.

Academia R.P.R., Institutul de studii romino-sovietice: Gaiet de traduceri pentru catedrele universitare. Studii de pedagogie - IX - nr. 79/1952, pag. 21-29.

2. Factorii care determină dezvoltarea și formarea personalității copilului, concepția științifică despre ereditate, mediu, și educație.

BIBLIOGRAFIE: I. A. Kairov: Pedagogia. Ed. de stat, 1958, pag. 27-32.

Al. Roșca și A. Chircev: Psihologia copilului. Ed. de stat, 1958, pag. 14-24.

A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 309-311.

E. Maței: Rolul eredității, mediului și al educației comuniste în formarea personalității. „Revista de pedagogie” nr. 11-12/1956.

Z. V. Manuilenco: Cîteva concluzii pentru pedagogia preșcolară rezultate din discuțiile asupra fiziologiei. „Analele romino-sovietice”. Seria pedagogie-psihologie nr. 1/1951.

Z. V. Manuilenco: Învățătura lui I. P. Pavlov despre cele două sisteme de semnalizare și importanța ei pentru educația copiilor de vîrstă preșcolară. „Analele romino-sovietice”. Seria pedagogie-psihologie nr. 7 - 1952.

Al. Roșca: Însușirea învățării lui I. P. Pavlov pentru lichidarea rămășițelor anti-științifice din psihologie și pedagogie. „Revista de pedagogie” nr. 1/1954, pag. 6-10, 17-19.

Al. Roșca: Pentru lichidarea deformărilor anti-științifice în domeniul pedagogiei. „Gazeta învățămîntului” nr. 199 din 27.I.1953. — Să întărim vigilența revoluționară împotriva deformărilor anti-științifice în pedagogie. „Revista de pedagogie” nr. 2/1953, pag. 31-35, 38-39.

3. Necesitatea cunoașterii și respectării particularităților de vîrstă în organizarea și desfășurarea procesului instructiv-educativ în grădinița de copii.

BIBLIOGRAFIE: Alex. Roșca și A. Chircev: Psihologia copilului. E.S.D.P., 1958, pag. 24-38.

Maria Sirbu: Probleme de pedagogie preșcolară. E.S.D.P., 1947, pag. 3-45.

M. I. C.: Îndrumătorul pentru educatoarele din grădinițele de copii. E.S.D.P., 1957, pag. 15-16, 59-60, 104-105.

4. Necesitatea cunoașterii și respectării particularităților individuale ale copiilor în activitatea instructiv-educativă.

BIBLIOGRAFIE: Alex. Roșca și A. Chircev: Psihologia copilului. E.S.D.P., 1958, pag. 251-261.

A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 14-16, 394-396, 369-373.

5. Educația fizică.

BIBLIOGRAFIE: A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 85-101.

M. I. C.: Educația fizică a copiilor de vîrstă preșcolară. E.S.D.P., 1954, pag. 3-76, 99-132, 173-199.

M. I. C.: Îndrumător pentru educatoarele grădinițelor de copii. E.S.D.P., 1957, pag. 29-36, 71-78, 115-122.

E. Nicolaescu: Gimnastică și jocuri pentru preșcolari. E.S.D.P., 1959, pag. 3-40.

M. I. C.: Din experiența educatoarelor în munca cu grupa combinată. E.S.P.D., 1958, pag. 50-120.

6. Jocul — activitate dominantă în grădinița de copii.

BIBLIOGRAFIE: A. S. Makarenko: Opere pedagogice alese, vol. I. Ed. de stat, 1949, pag. 28-225.

A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 121-174.

M. I. C.: Îndrumătorul pentru educatoarele din grădinițele de copii. E.S.D.P., 1957, capitolul Jocuri.

E. I. Volkova: Educatoarele grădinițelor de copii despre munca lor. Ed. de Stat pentru literatură științifică și didactică, 1951, pag. 270-319.

E. Nicolaescu: Gimnastică și jocuri pentru preșcolari. E.S.D.P., 1959.

BIBLIOGRAFIE: — Metodica predării aritmeticii în școala elementară, ed. 1953 sau 1954.

A. S. PCELKO: Metodica predării aritmeticii în școala elementară, ed. 1950.

— Școala elementară. Ed. pentru literatură științifică, 1951 (capitolul privind la predarea aritmeticii).

7. Educația intelectuală. Importanța, sarcinile, conținutul și mijloacele educației intelectuale în grădinița de copii.

BIBLIOGRAFIE: A. I. Kairov: Pedagogia. E.S.D.P., 1958, pag. 27-28.

A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 62, 284-309.

M. I. C.: Îndrumător pentru educatoarele din grădinițele de copii. E.S.D.P., 1957, pag. 7-8, 36-47, 81-93, 124-139.

M. I. C.: Istoria pedagogiei. Manual pentru institutele pedagogice, partea I. Ed. de stat, 1958, pag. 53-64, 79-83, 127-136.

N. A. Konstantinov, E. N. Medinski: Istoria pedagogiei. E.S.D.P., 1959, pag. 142-162, 411-426.

M. I. C.: Îndrumări metodice pentru însușirea limbii materne în instituțiile preșcolare. Ed. de stat, 1954.

M. I. C.: Din munca educatoarelor pentru dezvoltarea vorbirii copiilor preșcolari. E.S.D.P., 1957.

Ministerul învățămîntului: Cunoașterea naturii de către copil de vîrstă preșcolară. E.S.D.P., 1954.

8. Particularitățile muncii instructiv-educative în grădinița de copii.

BIBLIOGRAFIE: A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 174-197.

Alex. Roșca și A. Chircev: Psihologia copilului. E.S.D.P., pag. 227-231.

M. I. C.: Probleme ale învățămîntului elementar și preșcolar (sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice din aprilie 1957). E.S.D.P., 1957, pag. 68-89.

M. I. C.: Din experiența educatoarei în munca cu grupa combinată. E.S.D.P., 1958 (casioletele respective).

9. Scopul, sarcinile și conținutul educației morale în grădinița de copii.

a) Formarea reprezentărilor și a noțiunilor elementare morale a sentimentelor și deprinderilor morale.

b) Educarea conduitei disciplinate.

c) Educarea atitudinii comuniste față de muncă și față de proprietatea obștească

d) Educarea copiilor în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar

e) Educarea voinței și caracterului

BIBLIOGRAFIE: A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.P.D., 1953, pag. 197-284.

N. K. Krupskaja: Opere pedagogice alese. Editura de stat, 1952, pag. 151-152.

A. V. Vedenov: Educarea voinței copilului în familie. Ed. de stat, 1953, pag. 44-59, 90-95, 139-141.

E. I. Volkova: Educatoarele grădinițelor de copii despre munca lor. Ed. de stat, 1954, pag. 131-138, 166-226, 245-259, 260-269.

Maria Sirbu: Probleme de pedagogie preșcolară. E.S.D.P., 1957, pag. 67-82.

M. I. C.: Îndrumătorul pentru educatoarele grădinițelor de copii. E.S.D.P., 1957, pag. 8-9.

M. I. C.: În ajutorul educatoarelor din grădinițele sezoniere. E.S.D.P., 1953, pag. 28-36, 130-132.

10. Educația estetică.

BIBLIOGRAFIE: A. I. Kairov: Pedagogia. E.S.D.P., 1958, pag. 332-354.

A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 337-351.

E. I. Volkova: Educatoarele grădinițelor de copii despre munca lor. Ed. de stat, 1951, pag. 483-503.

N. P. Sakulina: Îndrumarea desenului și modelajului în instituțiile preșcolare. E.S.D.P., 1958

11. Educația. Rolul ei în viața social-culturală, în educarea conștiinței socialiste a masei.

BIBLIOGRAFIE: V. I. Lenin: Opere vol. XXVII, pag. 433-434.

V. I. Lenin: Opere vol. XXVIII. Cuvîntarea la Congresul Unional pentru instrucția publică.

M. I. Kalinin: Despre educația comunistă. Ed. P.M.R., 1949, pag. 43-57.

Gh. Gheorghiu-Dej: Cuvîntarea rostită la Congresul Învățătorilor. Ed. P.M.R., 1952.

N. A. Konstantinov, E. N. Medinski, N. F. Sabaeva: Istoria pedagogiei. E.S.D.P., 1959, pag. 317, 423-425, 555-556.

A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 77-85.

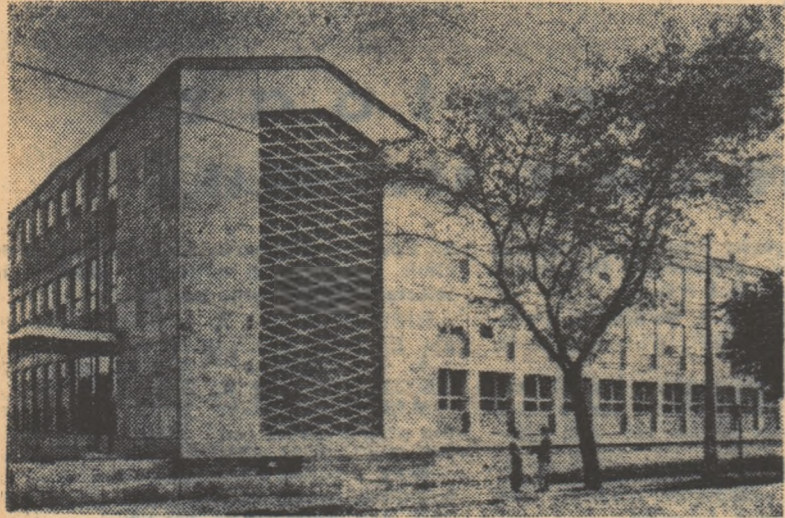
12. Pregătirea copiilor preșcolari pentru activitatea școlară.

BIBLIOGRAFIE: A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 415-42

Al. Roșca și A. Chircev: Psihologia copilului, E.S.D.P., 1958, pag. 226-231.

Succesele R. P. U.

Pe drumul început acum 15 ani

O școală construită de curind la Budapesta

Zia de 4 aprilie 1945 a însemnat în istoria poporului maghiar ca o zi de mare sărbătoare. În urma loviturilor nimicitoare date hoardelor fasciste de către glorioasa armată sovietică, poporul maghiar a fost descălușat din lanțurile robiei și, liber, a pornit cu entuziasm să-și construiască o viață nouă.

Harnicul și talentatul popor maghiar a cunoscut, decenii în șir, amarul vieții duse într-o țară în care stăpîneau latifundiar și capitalistii. „Țara celor 3 milioane de cerșetori”, așa era cunoscută în lume pe atunci Ungaria, în ale cărei sate și orașe mizeria și sărăcia se cuibășiseră în voie. Infundind pușcăriile cu oameni cinștiți, devotați poporului, care îndrăzneau să lupte pentru dreptate și libertate socială, clasele exploatare au lipsit pe oamenii muncii de drepturile lor cele mai elementare. Mai mult, burghezia și moșierimea au aservit cu cinism țara fascismului hitlerist, împingînd-o în prăpastia unui război pustiitor. De pe urma lui, întreaga industrie a Ungariei a fost ruinată, deoarece fasciștii au cărat în țara lor tot ceea ce au putut, iar ceea ce nu au mai apucat să care au distrus cu toată barbaria ce-i caracteriza. Din ordinul comandamentului hitlerist, au fost nimicite pînă la un pod, șinele căilor ferate și întregul sistem de telecomunicații. Numai în Budapesta războiul a făcut una cu pămîntul peste 100.000 de locuințe. Imense sacrificii omenești au îndoliat întreaga țară — și așa, ruinată și pustiită.

Sînt doar cîteva fapte, dar ele ascund toată drama unui popor subjugat, decenii de-a rîndul, de o mină de grofi, prinți, bancheri și alte lipitori de acest soi, toată drama unui popor care a zăcut sub cizma fascistă. Avînd o asemenea moștenire din trecut, imediat după eliberare, poporul maghiar, condus de partidul clasei muncitoare a început opera de reconstrucție și construcție a patriei. „Să înlăturăm minele”, „Să construim” — acestea erau îndemnul cu care comuniștii mobilizau masele la acțiunile inițiate de partid pentru săvîrșirea vieții noi.

Au trecut de atunci 15 ani, perioadă istoricește scurtă. Dar cît de multe realizări nu au avut loc prin munca entuziastă a întregului popor? În toată această uriașă muncă desfășurată pentru vindicarea rănilor războiului și pentru construirea vieții noi, R. P. Ungară a primit un sprijin material imens din partea Uniunii Sovietice. Creditele și ajutorul în materii prime și mașini, împărțirea experienței înaintate în toate ramurile construcției economice, au făcut ca poporul maghiar să progreseze cu pași repezi.

Sub conducerea partidului comunist, oamenii muncii au luptat pentru dezvoltarea pe baze noi, socialiste a industriei, agriculturii, culturii. Dezvoltarea industriei socialiste, succesele obținute în transformarea socialistă a agriculturii au determinat ridicarea

țării. Numărul școlilor de cultură generală a sporit și el an de an. În 1945-46 în Ungaria existau 17.442 săli de clasă, pentru ca astăzi numărul lor să treacă de 29.500. De asemenea, numărul elevilor din școlile de cultură generală a crescut de la 1.096.650 la peste 1.314.000. Numai la cursurile de zi învăța în cele 400 de școli medii circa 145.500 tineri, față de 70.000 cîți erau înscriși cu 15 ani în urmă. Au sporit considerabil și rîndurile cadrelor didactice. Acest lucru a influențat în mod pozitiv ridicarea nivelului științific al procesului instructiv-educativ.

Prin grija partidului și a statului, s-a lărgit an de an și rețeaua institutelor de învățămînt superior, ceea ce a făcut ca numărul studenților de la secțiile de zi și fără frecvență să se tripleze față de anul școlar 1937-1938. De o atenție deosebită se bucură înzestrarea școlilor cu materialul didactic necesar, cu mobilier adecvat etc. Numai sumele acordate dotării și bunei funcționări a institutelor superioare de învățămînt a crescut din 1950, de la 150.000.000 forinți, la 900.000.000.

În anul școlar 1937-1938 studiau în învățămîntul superior la secțiile de zi doar 410 tineri proveniți din „păturile de jos” ale populației, adică 3,5 la sută din numărul total al studenților. Cifra este concludentă pentru caracterul de clasă burghez nu numai al învățămîntului superior, dar și al celui mediu care pregătea tineretului pentru școlile superioare și în care situația nu diferea, cu mult. Astăzi, în Ungaria poporul școlă este un bun al întregului popor, fiii oamenilor muncii avînd posibilitatea să se pregătească în orice fel de școală, pentru orice profesie.

Ca și în celelalte compartimente ale culturii, învățămîntul R. P. Ungare este în conștința lui, profund socialist. Detașamentul harnic al învățătorilor, profesorilor și educabililor maghiari muncește cu sîrg pentru a asigura instrucției și educației un caracter științific. Neobosiții slujitori ai școlii noi, stîmți și prețuiți de întregul popor muncitor, se străduiesc să educe tînăra generație în spiritul comunismului, să o înarmeze cu sîmtoasa concepție materialist-dialectică despre natură și societate, astfel încît industria, agricultura și cultura țării să fie asigurate cu cadre bine pregătite, devotate cauzei poporului muncitor.

Este cel mai frumos dar pe care oamenii școlii maghiare îl pot oferi Republicii lor populare, în care toate forțele creatoare slujesc progresului, dezvoltării neîntrerupte pe drumul început în urmă cu 15 ani.

A. C.

Exerciții de ritm în clasa I-a a Școlii elementare de muzică din Budapesta.

Din „binefacerile” colonialismului

În multe țări occidentale există o seamă de institute speciale care studiază „Misiunea civilizatoare a puterilor coloniale în Asia și Africa”. În aceste institute se promovează ideea că puterile colonialiste — Statele Unite, Anglia, Franța, Belgia — au acaparat teritorii cu suprafețe gigantice în Asia și Africa nu pentru a le exploata nemilos, ci pentru a le... civiliza. Or, este știut că întotdeauna puterile colonialiste au adus cu ele în statele subjugate mizeria cruntă, și o dată cu ea, lipsa oricărei posibilități de dezvoltare culturală a populației băștinaje. Așa de pildă, în Africa subjugată de colonialiști „misiunea civilizatoare” a stăpînitorilor imperialiști a avut ca rezultat faptul că din 120 de milioane de locuitori în vîrstă de peste 15 ani, 104 milioane sînt analfabeți. Statisticile UNESCO arată că în țările Americii Latine, transformate în semi-colonii de către Statele Unite, 67 milioane de locuitori în vîrstă de peste 15 ani și 19 milioane de copii de vîrstă școlară sînt analfabeți. O seamă de cifre sînt de-a dreptul impresionante. În Paraguay, analfabetismul cuprinde nu mai puțin de 85 la sută din populație, în Venezuela 48 la sută, în Bolivia 32 la sută, în Argentina 41 la sută din populația de peste 14 ani, și așa mai departe.

Plaga analfabetismului este profund simțită și de către populația Ecuadorului. Aici, 85—90 la sută din totalul băștinășilor nu știu nici măcar să se iscălească. Școlile constituie o raritate. Învățătorii au obligația să se ocure fiecare de cîte 4—5 clase, unde elevii stau de cele

mai multe ori în picioare datorită lipsei de bănci. „Copii triști, cu privire pierdută, cu abdomenul umflat, care la ușa colibelor așteaptă ca părinții să se întorcă de la istovitoarea muncă zilnică, sînt o măturie vie, impresionantă a condițiilor inumane în care trăiesc băștinășii”, scrie Edmundo Macheno, corespondent al revistei „Tineretul lumii”.

După 63 de ani de stăpînire colonialistă franceză, Madagascarul a ajuns la situația că 60 la sută din cele 5 milioane de locuitori ai săi sînt analfabeți, iar 57 la sută din copiii de vîrstă școlară nu pot învăța carte datorită condițiilor grele de viață. Trebuie subliniat, în același timp, faptul că și aceia care reușesc să pătrundă în puținele școli existente nu studiază limba maternă, geografia, Istoria națională, decît într-o singură oră din cele 45 de ore de curs săptămînal.

În Africa de Sud, unde, după cît se știe bîntuie rasismul, pentru învățămîntul unui copil alb se cheltuiește de 6 ori mai mult decît pentru unul african care a ajuns în școală.

Zilele noastre sînt însă marcate ale pierii colonialismului. Tot mai multe sînt faptele care dovedesc că se apropie ziua cînd și toate popoarele din Asia și Africa vor putea să se mîndrească cu realizări ca cele ale Chinei populare. În care, într-un singur an, 86 de milioane de copii — adică număr egal cu populația Greciei, Elveției, Danemarcei, Norvegiei, Venezuelei, Suediei, Belgiei, Austriei, Portugaliei și Canadei luate la un loc — au învățat carte. Într-un singur an...

C. R.

După ce dl. Forrest Russel s-a întors acasă

Departele de a iubi comunismul, dl. Forrest Russel nu-și ascunde pozițiile ideologice potrivnice. Ca secretar al Asociației pentru problemele învățămîntului din statul Arkansas — S.U.A., dl. Russel nu poate totuși persevera în ignorarea realității. Așa... într-o zi el și-a făcut bagajele și a plecat într-o călătorie de studii în Uniunea Sovietică.

Concluziile călătoriei pe care dl. Russel le-a publicat în „Journal of Arkansas Education” — pot fi rezumate în cîteva idei:

Intii — Uniunea Sovietică „își perfecționează necontentit revoluția culturală începută o dată cu Marea Revoluție Socialistă din Octombrie”. Doi — în domeniul învățămîntului „au fost realizate din multe puncte de vedere rezultate remarcabile”. Trei — sistemul sovietic al învățămîntului „excelează printr-un orizont excepțional de larg”.

Nu intră în intenția noastră să analizăm simțămintele cu care dl. Forrest a fost obligat (de realitate!) să consemneze concluziile sale. Să urăști comunismul și să te întorci din țara constructorilor comunismului, țară în care 50 de milioane (aproape fiecare al patrulea locuitor) învață, cu certitudinea unor „rezultate remarcabile”... Să cauți cu luminarea defecte socialismului, și să te întorci din Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, unde numai anul trecut au căpătat diplome de specialitate peste 860.000 de tineri, cu convingerea că aci se fac progrese uimitoare... Iată ceea ce nu e de natură să liniștească somnul unui ca Forrest Russel. Mai ales că secretarul Asociației pentru problemele învățămîntului din Arkansas are prilejul să compare cele văzute în U.R.S.S. cu cele ce se întîmplă în țara sa, unde esența problemei învățămîntului se poate rezuma în următoarele concluzii:

Intii: „Sîntem luați de curent și plutim fără nici un fel”.

Doi: „nu avem nici curaj și nici simțul răspunderii”.

Trei: „Congresul și guvernul refuză cu îndirjire de a întreprinde ceva substanțial pentru a lărgi programul nostru (al americanilor n.n.) de învățămînt public care este înapoiat și insuficient”.

Dl. Russel subliniază că succesele obținute de oamenii sovietici în domeniul învățămîntului sînt dintre acelea care contribuie și ele la sporirea „încrederii profunde în justetea modului lor de viață”.

În timp ce criticele aduse învățămîntului din S.U.A. demonstrează că americanii n-au pentru modul lor de viață decît o dezaprobară profundă...

R. T.